

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 24 maj 2019
(OR. en)

2017/0353 (COD)

PE-CONS 45/19

ENT 38
MI 152
CONSOM 62
COMPET 135
UD 52
CHIMIE 25
COMER 26
CODEC 404

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om
marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av
direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr
305/2011

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2019/...**

av den

**om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter
och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008
och (EU) nr 305/2011**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 283, 10.8.2018, s. 19.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) I syfte att säkerställa den fria rörligheten för produkter inom unionen är det nödvändigt att säkerställa att produkterna stämmer överens med harmoniserad unionslagstiftning och därmed uppfyller krav som tillgodoser en hög skyddsnivå för allmänintressen som hälsa och säkerhet i allmänhet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, konsumentskydd, miljöskydd, allmän säkerhet och skydd av varje annat allmänt intresse som skyddas av den lagstiftningen. En kraftfull tillsyn av dessa krav är en förutsättning för det ordentliga skyddet av dessa intressen och för att skapa förutsättningar för att den rättvisa konkurrensen på unionsmarknaden för varor kan utvecklas. Det behövs därför regler för att säkerställa denna tillsyn, oberoende av om produkterna släpps ut på marknaden på eller utanför internet och oberoende av om de tillverkas i unionen eller inte.
- (2) Harmoniserad unionslagstiftning omfattar en stor andel av tillverkade produkter. Produkter som inte överensstämmer med kraven och osäkra produkter utsätter medborgarna för risker och kan snedvrider konkurrensen med ekonomiska aktörer som säljer produkter som uppfyller kraven inom unionen.

- (3) Att stärka den inre marknaden för varor genom att ytterligare öka ansträngningarna så att produkter som inte överensstämmer med kraven inte släpps ut på unionsmarknaden anges som en prioritet i kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015 med titeln *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*. Detta bör åstadkommas genom stärkt marknadskontroll, tydliga, transparenta och heltäckande regler för de ekonomiska aktörerna, ökade kontroller av överensstämmelse och ett närmare samarbete över gränserna från de tillsynsmyndigheternas sida, bland annat genom samarbete med tullmyndigheterna.

- (4) Det ramverk för marknadskontroll som inrättas genom denna förordning bör komplettera och stärka befintliga bestämmelser i harmoniserad unionslagstiftning om tillhandahållande av information om produkters överensstämmelse och samarbetet med organisationer som representerar de ekonomiska aktörerna eller slutanvändarna, marknadskontrollen av produkter och kontrollen av produkter som förs in på unionsmarknaden. Denna förordning bör emellertid, i enlighet med principen om *lex specialis*, endast vara tillämplig i den mån det inte finns några specifika bestämmelser med samma syfte, karaktär eller verkan i harmoniserad unionslagstiftning. Motsvarande bestämmelser i denna förordning bör därför inte vara tillämpliga inom de områden som täcks av sådana specifika bestämmelser, till exempel de som anges i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1223/2009¹, (EU) 2017/745² och (EU) 2017/746³, inbegripet vad gäller användningen av den europeiska databasen för medicintekniska produkter (Eudamed), och (EU) 2018/858⁴.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).

- (5) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG¹ fastställs allmänna säkerhetskrav för alla konsumentprodukter och särskilda skyldigheter och befogenheter för medlemsstaterna när det gäller farliga produkter samt informationsutbytet avseende dessa genom systemet för snabbt informationsutbyte (Rapex). Marknadskontrollmyndigheterna bör ha möjlighet att vidta mer specifika åtgärder som är tillgängliga för dem genom det direktivet. I syfte att uppnå en högre säkerhetsnivå för konsumentprodukter bör mekanismerna för utbyte av information och situationer som kräver ett snabbt ingripande som föreskrivs i direktiv 2001/95/EG göras mer effektiva.
- (6) Bestämmelserna om marknadskontroll i denna förordning bör omfatta produkter som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning som förtecknas i bilaga I för tillverkade produkter, med undantag av livsmedel, foder, humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel, levande växter och djur, produkter av mänskligt ursprung samt produkter av växter och djur med direkt koppling till deras framtida fortplantning. Detta kommer att säkerställa en enhetlig ram för marknadskontrollen av dessa produkter på unionsnivå och bidra till att öka konsumenters och andra slutanvändares förtroende för produkter som släpps ut på unionsmarknaden. Om unionen antar ny harmoniserad unionslagstiftning i framtiden lämnas det åt den lagstiftningen att föreskriva om huruvida denna förordning också ska tillämpas på den.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

- (7) Artiklarna 15–29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008¹ om fastställande av en gemenskapsram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på gemenskapsmarknaden bör utgå och respektive bestämmelser bör ersättas av denna förordning. Det ramverket omfattar även bestämmelserna om kontroll av produkter som förs in på gemenskapsmarknaden i artiklarna 27, 28, och 29 i förordning (EG) nr 765/2008, vilka är tillämpliga inte bara på produkter som omfattas av det ramverk för marknadskontroll utan på alla produkter såvida inte annan unionsrätt innehåller specifika bestämmelser om hur kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden ska organiseras. Det är därför nödvändigt att tillämpningsområdet för bestämmelserna i denna förordning om produkter som förs in på unionsmarknaden utvidgas till att omfatta alla produkter.
- (8) I syfte att rationalisera och förenkla det övergripande rättsliga ramverket samtidigt som målet om bättre lagstiftning eftersträvas bör reglerna för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden ses över och integreras i ett enda rättsligt ramverk för kontroll av produkter vid unionens yttre gränser.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (9) Ansvar för att genomdriva harmoniserad unionslagstiftning bör ligga hos medlemsstaterna, och deras marknadskontrollmyndigheter bör vara skyldiga att säkerställa att lagstiftningen respekteras fullt ut. Medlemsstaterna bör därför utforma systematiska tillvägagångssätt för att säkerställa att marknadskontrollen och annan tillsynsverksamhet får verkan. I detta avseende bör metoderna och kriterierna för att bedöma risker vara ytterligare harmoniserade i alla medlemsstater i syfte att säkerställa lika villkor för alla ekonomiska aktörer.
- (10) För att bistå marknadskontrollmyndigheterna med att stärka enhetligheten i deras verksamhet när det gäller tillämpningen av denna förordning bör ett ändamålsenligt system för referentbedömning inrättas för de marknadskontrollmyndigheter som önskar delta.
- (11) Vissa definitioner som för närvarande fastställs i förordning (EG) nr 765/2008 bör anpassas till definitionerna i andra unionsrättsakter och, där så är lämpligt, återspegla strukturen i moderna leveranskedjor. Definitionen av *tillverkare* i denna förordning bör inte befria tillverkarna från eventuella skyldigheter de kan ha enligt harmoniserad unionslagstiftning där specifika definitioner av tillverkare tillämpas, vilka kan inbegripa alla fysiska eller juridiska personer som ändrar en produkt som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med den tillämpliga unionslagstiftningen om harmonisering kan påverkas och släpper ut den på marknaden, eller varje annan fysisk eller juridisk person som släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke.

- (12) De ekonomiska aktörerna i hela leveranskedjan bör förväntas agera ansvarsfullt och uppfylla alla tillämpliga rättsliga krav när de släpper ut eller tillhandahåller produkter på marknaden, för att säkerställa överensstämmelse med harmoniserad unionslagstiftning för produkter. Denna förordning bör inte påverka de skyldigheter som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionsprocessen enligt specifika bestämmelser i harmoniserad unionslagstiftning, och tillverkaren bör behålla det slutliga ansvaret för att produkten överensstämmer med kraven i harmoniserad unionslagstiftning.

- (13) Utmaningarna med den globala marknaden och alltmer komplexa leveranskedjor, samt ökningen av produkter som erbjuds till försäljning online till slutanvändare inom unionen, kräver åtgärder för förstärkning och tillsyn för att säkerställa konsumenternas säkerhet. Praktiska erfarenheter av marknadskontroll har dessutom visat att denna leveranskedja ibland omfattar ekonomiska aktörer vars nya utformning innebär att de inte lätt passar in i de traditionella leveranskedjorna enligt det befintliga rättsliga ramverket. Detta gäller särskilt leverantörer av distributionstjänster, som utför många av de funktioner som importörer utför men som kanske inte alltid motsvarar den traditionella definitionen av importör i unionsrätten. För att säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna kan fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt och för att undvika en lucka i systemet för tillsyn är det lämpligt att inkludera leverantörer av distributionstjänster i den förteckning över ekonomiska aktörer mot vilka det är möjligt för marknadskontrollmyndigheter att vidta tillsynsåtgärder. Genom att inkludera leverantörer av distributionstjänster i tillämpningsområdet för denna förordning kommer marknadskontrollmyndigheterna att ha bättre förmåga att hantera nya former av ekonomisk verksamhet för att garantera konsumenternas säkerhet och en väl fungerande inre marknad, inbegripet när den ekonomiska aktören agerar både som importör av vissa produkter och som leverantör av distributionstjänster för att uppfylla kraven i fråga om andra produkter.

- (14) Moderna leveranskedjor omfattar ett brett spektrum av ekonomiska aktörer som alla bör omfattas av tillsyn av harmoniserad unionslagstiftning, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till deras respektive roller i leveranskedjan, och i vilken utsträckning de bidrar till tillhandahållande av produkter på unionsmarknaden. Det är därför nödvändigt att denna förordning tillämpas på de ekonomiska aktörer som direkt berörs av harmoniserad unionslagstiftning enligt förteckningen i bilaga I till den här förordningen, såsom producenten av en vara och nedströmsanvändaren enligt definitionen i varje fall i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008², installatören enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU³, leverantören enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009⁴ eller återförsäljaren enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 2017/1369⁵.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 251).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (EUT L 342, 22.12.2009, s. 46).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

- (15) Om en produkt erbjuds till försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning bör produkten anses ha gjorts tillgänglig på marknaden om erbjudandet om försäljning är riktat till slutanvändare i unionen. I enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser om internationell privaträtt bör en analys från fall till fall genomföras för att fastställa om ett erbjudande är riktat till slutanvändare i unionen. Ett erbjudande om försäljning bör anses vara riktat till slutanvändare i unionen om den berörda ekonomiska aktören på något sätt styr sin verksamhet mot en medlemsstat. För analyser från fall till fall behöver man ta hänsyn till relevanta faktorer, till exempel vilka geografiska områden som det är möjligt att sända till, vilka språk som används för erbjudandet eller för beställnings- eller betalningssätt. När det gäller onlineförsäljning räcker inte det faktum att de ekonomiska aktörernas eller förmedlarnas webbplats är tillgänglig i den medlemsstat där slutanvändaren är etablerad eller bosatt.

- (16) Utvecklingen av e-handeln beror också till stor del på mängden leverantörer av informationssamhällets tjänster, i vanliga fall via plattformar och mot betalning, som erbjuder förmedlande tjänster genom att lagra innehåll från tredje part, utan att utöva kontroll över innehållet, och leverantörerna agerar därmed inte på uppdrag av en ekonomisk aktör. Avlägsnande av innehåll som rör produkter som inte överensstämmer med kraven eller, om detta inte är genomförbart, begränsad tillgång till produkter som inte överensstämmer med kraven som erbjuds via dessa tjänster, bör inte påverka tillämpningen av reglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG¹. I synnerhet bör inte någon allmän skyldighet åläggas leverantörer av informationssamhällets tjänster om att övervaka den information de överför eller lagrar, och inte heller någon allmän skyldighet att aktivt efterforska fakta eller omständigheter som kan tyda på olaglig verksamhet. Inte heller bör värdtjänsteleverantörer hållas ansvariga såvida de inte har faktisk kännedom om olaglig verksamhet eller information eller är medvetna om de fakta eller omständigheter som gör förekomsten av den olagliga verksamheten eller den olagliga informationen uppenbar.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (17) Även om denna förordning inte behandlar skyddet av immateriella rättigheter bör man ha i åtanke att förfälskade produkter ofta inte överensstämmer med kraven i harmoniserad unionslagstiftning, medför risker för slutanvändarnas hälsa och säkerhet, snedvrider konkurrensen, äventyrar allmänintressen och stöder annan olaglig verksamhet. Därför bör medlemsstaterna fortsätta att vidta effektiva åtgärder för att förhindra att förfälskade produkter förs in på unionsmarknaden i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013¹.
- (18) En rättvisare inre marknad bör garantera lika konkurrensvillkor för alla ekonomiska aktörer och skydda dem mot illojal konkurrens. I detta syfte är en förstärkt tillsyn av harmoniserad unionslagstiftning för produkter nödvändigt. Ett gott samarbete mellan tillverkare och marknadskontrollmyndigheter är en viktig faktor som gör det möjligt att omedelbart ingripa och vidta korrigerande åtgärder med avseende på produkten. Det är viktigt att det finns en ekonomisk aktör som är etablerad i unionen för vissa produkter, så att marknadskontrollmyndigheterna har någon att kontakta för begäran om, däribland begäran om information angående en produkts överensstämmelse med harmoniserad unionslagstiftning, och som kan samarbeta med marknadskontrollmyndigheter för att se till att omedelbara korrigerande åtgärder vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse. Ekonomiska aktörer som fullgör dessa uppgifter är tillverkaren eller en importör – om tillverkaren inte är etablerad i unionen – eller en representant som anlitas av tillverkaren för detta ändamål, eller en leverantör av distributionstjänster som är etablerad i unionen, för produkter som hanteras av den leverantören, om ingen annan ekonomisk aktör är etablerad i unionen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (19) Utvecklingen av e-handeln medför vissa utmaningar för marknadskontrollmyndigheterna när det gäller säkerställandet av överensstämmelsen för produkter som erbjuds till försäljning online och en faktisk tillämpning av harmoniserad unionslagstiftning. Det antal ekonomiska aktörer som erbjuder produkter direkt till konsumenter på elektronisk väg ökar. Det är därför viktigt med en ekonomisk aktör med uppgifter avseende produkter som omfattas av viss harmoniserad unionslagstiftning för att marknadskontrollmyndigheterna ska få en motpart som är etablerad i unionen, och för att fullgöra specifika uppgifter i god tid för att säkerställa produkternas överensstämmelse med kraven i harmoniserad unionslagstiftning, till nytta för konsumenter, andra slutanvändare och företag inom unionen.
- (20) De förpliktelser som åligger den ekonomiska aktör som har uppgifter avseende produkter som omfattas av viss unionslagstiftning om harmonisering bör inte påverka tillverkares, importörers och tillverkarens representanters befintliga skyldigheter och ansvar enligt relevant harmoniserad unionslagstiftning.
- (21) Skyldigheter enligt denna förordning som kräver att en ekonomisk aktör är etablerad i unionen för att få släppa ut produkter på unionens marknad bör endast gälla områden där behovet av att en ekonomisk aktör agerar som kontaktpunkt med marknadskontrollmyndigheterna har identifierats, med hänsyn till en riskbaserad metod, samt med beaktande av proportionalitetsprincipen och med en hög skyddsnivå för slutanvändare i unionen i åtanke.

- (22) Vidare bör dessa skyldigheter inte gälla när de särskilda kraven i vissa rättsakter om produkter uppnår samma resultat i praktiken, närmare bestämt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013², Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628⁶, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746, förordning (EU) 2017/1369 och förordning (EU) 2018/858.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel (EUT L 104, 8.4.2004, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (EUT L 96, 29.3.2014, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 146).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 53).

Hänsyn bör också tas till situationer där det finns låg förekomst av potentiella risker eller fall av bristande efterlevnad, eller där produkter huvudsakligen handlas genom traditionella leveranskedjor, vilket till exempel är fallet med direktiv 2014/33/EU, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU².

- (23) Kontaktuppgifter för ekonomiska aktörer med uppgifter avseende produkter som omfattas av viss unionslagstiftning om harmonisering bör anges med produkten för att underlätta kontroller genom hela leveranskedjan.
- (24) De ekonomiska aktörerna bör samarbeta fullt ut med marknadskontrollmyndigheterna och andra behöriga myndigheter för att säkerställa ett smidigt bedrivande av marknadskontrollen och göra det möjligt för myndigheterna att utföra sina uppgifter. Detta inbegriper, när myndigheterna så begär, att tillhandahålla kontaktuppgifterna för de ekonomiska aktörer som har uppgifter avseende produkter som omfattas av viss unionslagstiftning om harmonisering, om de har tillgång till denna information.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (EUT L 165, 30.6.2010, s. 1).

- (25) De ekonomiska aktörerna bör ha enkel tillgång till utförlig information av hög kvalitet. Eftersom den gemensamma digitala ingång som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724¹ ger en gemensam åtkomstpunkt för information online, kan den användas för att tillhandahålla relevanta uppgifter om harmoniserad unionslagstiftning till ekonomiska aktörer. Medlemsstaterna bör dock inrätta förfaranden för att säkerställa åtkomst till de produktkontaktpunkter som inrättas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/...²⁺ för att bistå de ekonomiska aktörerna med att korrekt hantera deras förfrågningar om information. Vägledning i frågor som rör tekniska specifikationer om harmoniserade standarder eller utformning av en specifik produkt bör inte ingå i medlemsstaternas skyldigheter när de tillhandahåller sådana uppgifter.
- (26) Marknadskontrollmyndigheter får utföra gemensamma aktiviteter med andra myndigheter eller organisationer som representerar ekonomiska aktörer eller slutanvändare, i syfte att främja överensstämmelse, identifiera bristande överensstämmelse, öka medvetenheten och tillhandahålla vägledning om harmoniserad unionslagstiftning och med avseende på särskilda produktkategorier, inbegripet de som erbjuds till försäljning online.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/... av den ... om ömsesidigt erkännande av varor som lagligen saluförs i en annan medlemsstat och om upphävande av förordning (EG) nr 764/2008 (EUT L ...).

⁺ EUT: Numret till dokumentet ska föras in i texten, och nummer, datum, och EUT-hänvisning för dokumentet i PE-CONS 70/18 – COD 2017/0354 i fotnoten.

- (27) Medlemsstaterna bör utse sina egna marknadskontrollmyndigheter. Den här förordningen bör inte förhindra medlemsstaterna att välja vilka behöriga myndigheter som ska utföra marknadskontrollen. För att underlätta administrativt stöd och samarbete bör medlemsstaterna också tillsätta ett centralt samordningskontor. Samordningskontoren bör åtminstone representera en samordnad ståndpunkt från marknadskontrollmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för kontrollen av produkter som förs in på unionsmarknaden.
- (28) E-handel medför vissa utmaningar för marknadskontrollmyndigheterna när det gäller skyddet av slutanvändarnas hälsa och säkerhet mot produkter som inte överensstämmer med kraven. Därför bör medlemsstaterna säkerställa att deras marknadskontroll är organiserad på ett lika effektivt sätt avseende produkter som säljs på som utanför internet.
- (29) När marknadskontrollmyndigheterna bedriver marknadskontroll av produkter som erbjuds till försäljning online ställs de inför många svårigheter – såsom att spåra produkter som erbjuds till försäljning online, identifiera de ansvariga ekonomiska aktörerna eller utföra riskbedömningar eller tester – på grund av bristen på fysisk tillgång till produkter. Utöver de krav som införs genom denna förordning uppmuntras medlemsstaterna att använda kompletterande vägledning och bästa praxis för marknadskontroll och för kommunikation med företag och konsumenter.

- (30) Ny teknik bör ägnas särskild uppmärksamhet, med tanke på att konsumenter i allt högre grad använder uppkopplade enheter i sin vardag. Unionens regelverk bör därför ta itu med de nya riskerna för att säkerställa skydd för slutanvändarna.
- (31) I en era av ständigt pågående utveckling av digital teknik bör nya lösningar som kan bidra till en effektiv marknadskontroll inom unionen utforskas.
- (32) Marknadskontrollen bör vara grundlig och effektiv för att säkerställa att harmoniserad unionslagstiftning för produkter tillämpas korrekt. Med tanke på att kontroller kan utgöra en börda för de ekonomiska aktörerna bör marknadskontrollmyndigheterna organisera och genomföra kontrollverksamheten med en riskbaserad metod som tar hänsyn till dessa ekonomiska aktörers intressen och begränsa nämnda börda till vad som är nödvändigt för att kontrollerna ska vara effektiva och ändamålsenliga. Dessutom bör marknadskontrollen utföras med samma omsorg av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten oberoende av om den bristande överensstämmelsen hos den aktuella produkten är relevant på denna medlemsstats territorium eller sannolikt kommer att få en inverkan på marknaden i en annan medlemsstat. Kommissionen kan komma att fastställa enhetliga villkor för viss kontrollverksamhet som utövas av marknadskontrollmyndigheter för fall där produkter eller kategorier av produkter utgör specifika risker eller allvarligt överträder den tillämpliga unionslagstiftningen om harmonisering.

- (33) Marknadskontrollmyndigheter står, när de fullgör sina uppgifter, inför olika tillkortakommanden när det gäller resurser, samordningsmekanismer samt befogenheter i fråga om produkter som inte överensstämmer med kraven. Sådana skillnader leder till en splittrad tillsyn av harmoniserad unionslagstiftning och till att marknadskontrollen är striktare i vissa medlemsstater än andra, vilket kan äventyra de lika villkoren bland företagen och skapa potentiella obalanser i produktsäkerheten i hela unionen.
- (34) För att säkerställa att harmoniserad unionslagstiftning för produkter genomdrivs på ett korrekt sätt bör marknadskontrollmyndigheterna ha en gemensam uppsättning av utrednings- och tillsynsbefogenheter, som möjliggör fördjupat samarbete mellan marknadskontrollmyndigheterna och mer effektiva avskräckande åtgärder mot ekonomiska aktörer som medvetet bryter mot harmoniserad unionslagstiftning. Dessa befogenheter bör vara tillräckligt robusta för att hantera problem med tillämpning av harmoniserad unionslagstiftning, samt utmaningarna inom e-handeln och den digitala miljön och hindra de ekonomiska aktörerna från att utnyttja luckor i systemet för tillsyn genom att flytta till en medlemsstat vars marknadskontrollmyndigheter inte är rustade för att bekämpa olagliga metoder. Dessa befogenheter bör framför allt säkerställa att information och bevis kan utbytas mellan behöriga myndigheter så att tillsyn kan ske på ett likvärdigt sätt i alla medlemsstater.

- (35) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas frihet att välja det system för tillsyn som de anser lämpligt. Medlemsstaterna bör ha rätt att välja om deras marknadskontrollmyndigheter kan bedriva utredningar och tillsyn direkt inom ramen för sina egna befogenheter, genom att vända sig till andra offentliga myndigheter, eller vid ansökan till behöriga domstolar.
- (36) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha möjlighet att inleda utredningar på eget initiativ om de får kännedom om att produkter som inte överensstämmer med kraven släpps ut på marknaden.
- (37) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha tillgång till alla nödvändiga bevis, data och uppgifter som rör föremålet för en utredning i syfte att avgöra om tillämplig harmoniserad unionslagstiftning har överträtts, och framför allt för att identifiera den ansvariga ekonomiska aktören, oberoende av vem som innehar dessa bevis, information eller data i fråga och oavsett var de finns och det format i vilket de lagras. Marknadskontrollmyndigheterna bör kunna begära att ekonomiska aktörer, inbegripet de som ingår i den digitala värdekedjan, tillhandahåller alla nödvändiga bevis, data och uppgifter.
- (38) Marknadskontrollmyndigheterna bör kunna utföra nödvändiga inspektioner på plats, och ha befogenhet att få tillträde till lokaler, mark eller transportmedel som den ekonomiska aktören använder för ändamål som har samband med dennes näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.

- (39) Marknadskontrollmyndigheterna bör kunna kräva att en representant för eller en relevant anställd vid den berörda ekonomiska aktören lämnar förklaringar eller tillhandahåller fakta, uppgifter eller handlingar som rör föremålet för inspektionen och kunna protokollföra den representantens eller den berörda anställdas svar.
- (40) Marknadskontrollmyndigheterna bör kunna kontrollera att produkter som ska göras tillgängliga på marknaden överensstämmer med harmoniserad unionslagstiftning och kunna inhämta bevis för bristande överensstämmelse. De bör därför ha befogenhet att köpa produkter och, när bevis inte kan inhämtas på annat sätt, köpa in produkter under fingerad identitet.
- (41) I framför allt den digitala miljön bör marknadskontrollmyndigheterna ha möjlighet att få fall av bristande överensstämmelse att upphöra snabbt och effektivt, särskilt om den ekonomiska aktör som säljer produkten döljer sin identitet eller flyttar inom unionen eller till ett tredjeland för att undvika tillsyn. I fall där det finns en risk för allvarlig och irreparabel skada för slutanvändarna till följd av bristande överensstämmelse bör marknadskontrollmyndigheterna ha möjlighet att vidta åtgärder, där det är motiverat och proportionellt och inga andra medel är tillgängliga för att förhindra eller lindra sådan skada, inklusive, om det behövs, kräva att innehåll avlägsnas från onlinegränssnittet eller att en varning visas. När en sådan begäran inte följs bör den berörda myndigheten ha befogenhet att kräva att leverantörer av informationssamhällets tjänster begränsar åtkomsten till onlinegränssnittet. Dessa åtgärder bör vidtas i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 2000/31/EG.

- (42) Genomförandet av denna förordning och utövandet av befogenheter vid dess tillämpning bör också överensstämma med annan unionsrätt och nationell rätt, till exempel direktiv 2000/31/EG, inbegripet med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principer inom ramen för de grundläggande rättigheterna. Genomförandet och utövandet av befogenheter bör också stå i proportion till och vara lämpligt i förhållande till arten av överträdelse och dess övergripande faktiska eller potentiella skada. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till samtliga fakta och omständigheter i fallet och bör välja de lämpligaste åtgärder, nämligen de som krävs för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning. Åtgärderna bör vara proportionella, effektiva och avskräckande. Det bör fortsätta stå medlemsstaterna fritt att i nationell rätt fastställa villkor och begränsningar för utövandet av befogenheterna att fullgöra av uppgifterna. Om det till exempel enligt nationell rätt krävs förhandsgodkännande från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten för att beträda fysiska och juridiska personers lokaler, bör befogenheten att beträda sådana lokaler utnyttjas först när förhandsgodkännande har erhållits.

- (43) Marknadskontrollmyndigheterna verkar till förmån för ekonomiska aktörer, slutanvändare, och allmänheten för att säkerställa att de allmänintressen som omfattas av relevant harmoniserad unionslagstiftning för produkter upprätthålls och skyddas på ett enhetligt sätt genom lämpliga tillsynsåtgärder, och att överensstämmelsen med denna lagstiftning säkerställs i hela leveranskedjan genom lämpliga kontroller, med hänsyn till att enbart administrativa kontroller i många fall inte kan ersätta fysisk kontroll och kontroll i laboratorium i syfte att kontrollera produkters överensstämmelse med relevant harmoniserad unionslagstiftning. Följaktligen bör marknadskontrollmyndigheterna säkerställa en hög grad av öppenhet när de utför sin verksamhet och bör ge allmänheten tillgång till all information som de anser vara relevant för att skydda slutanvändarnas intressen i unionen har.
- (44) Denna förordning bör inte påverka funktionen av Rapex i enlighet med direktiv 2001/95/EG.

- (45) Denna förordning bör inte påverka det förfarande med skyddsklausul som föreskrivs i sektorsspecifik harmoniserad unionslagstiftning, i enlighet med artikel 114.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. För att säkerställa en likvärdig skyddsnivå i hela unionen ska medlemsstaterna tillåtas att vidta åtgärder mot produkter som utgör en risk för människors hälsa och säkerhet eller andra aspekter av skydd i allmänintresset. De är också skyldiga att anmäla dessa åtgärder till övriga medlemsstater och till kommissionen, och göra det möjligt för kommissionen att bedöma rättfärdigandet av de nationella åtgärder som begränsar den fria rörligheten för produkter i syfte att säkerställa att den inre marknaden fungerar.
- (46) Utbytet av information mellan marknadskontrollmyndigheterna, och användningen av bevis och utredningsresultat bör respektera principen om konfidentialitet. Informationen bör hanteras i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, i syfte att säkerställa att utredningarna inte äventyras och de ekonomiska aktörernas rykte inte skadas.

- (47) Om det vid tillämpningen av denna förordning är nödvändigt att behandla personuppgifter, bör detta utföras i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679¹ och (EU) nr 2018/1725², beroende på vad som är tillämpligt.
- (48) För att säkerställa provningens ändamålsenlighet och enhetlighet i hela unionen inom ramen för marknadskontroll, i fråga om specifika produkter eller en specifik produktkategori eller produktgrupp, eller för specifika risker förknippade med en produktkategori eller produktgrupp, får kommissionen utse sina egna provningsanläggningar eller en medlemsstats offentliga provningsanläggningar till en unionsprovningsanläggning. Alla unionsprovningsanläggningar bör ackrediteras i enlighet med kraven i förordning (EG) nr 765/2008. För att undvika intressekonflikter bör unionsprovningsanläggningarna erbjuda sina tjänster enbart till marknadskontrollmyndigheterna, kommissionen, unionsnätverket för produktöverensstämmelse (nedan kallat *nätverket*) och andra statliga eller mellanstatliga enheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (49) Medlemsstaterna bör säkerställa att tillräckliga finansiella resurser alltid finns tillgängliga för att tillhandahålla lämplig personal och utrustning till marknadskontrollmyndigheterna. Effektiv marknadskontroll är krävande i fråga om resurser och stabila resurser bör tillhandahållas på en nivå som är anpassad till tillsynsbehovet vid varje given tidpunkt. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att komplettera den offentliga finansieringen genom att från berörda ekonomiska aktörer återkräva de kostnader som uppstår vid marknadskontroll av produkter som befinns vara icke överensstämmande.
- (50) Mekanismer för ömsesidig assistans bör inrättas, eftersom det är absolut nödvändigt för unionsmarknaden för varor att medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter samarbetar med varandra på ett effektivt sätt. Myndigheterna bör handla i god tro och, som en allmän princip, godta begäranden om ömsesidig assistans, särskilt dem som rör tillgång till EU-försäkrar om överensstämmelse, prestandadeklarationen och den tekniska dokumentationen.
- (51) Det är lämpligt att medlemsstaterna utser de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen samt alla andra myndigheter som enligt nationell lagstiftning ansvarar för kontroll av produkter som förs in på unionens marknad.

- (52) Ett effektivt sätt att säkerställa att osäkra produkter eller produkter som inte överensstämmer med kraven inte släpps ut på unionsmarknaden är att upptäcka sådana produkter innan de övergår till fri omsättning. Myndigheter som ansvarar för kontrollen av produkter som förs in på unionens marknad, har en fullständig överblick över handelsflödena över unionens yttre gränser, och bör därför vara skyldiga att utföra lämpliga kontroller på grundval av riskbedömning för att bidra till en säkrare marknad, vilket säkerställer en hög skyddsnivå för allmänintresset. Det är medlemsstaternas sak att utse de specifika myndigheter som ska ansvara för lämplig dokumentkontroll och vid behov fysisk kontroll eller kontroll i laboratorium av produkter innan dessa produkter övergår i fri omsättning. En enhetlig tillämpning av harmoniserad unionslagstiftning för produkter kan endast uppnås genom ett systematiskt samarbete och informationsutbyte mellan marknadskontrollmyndigheterna och andra myndigheter som utsetts till myndigheter med ansvar för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden. Dessa myndigheter bör i god tid få all nödvändig information från marknadskontrollmyndigheterna rörande produkter som inte överensstämmer med kraven eller information om ekonomiska aktörer som har konstaterats ha en högre risk för bristande överensstämmelse. Myndigheterna med ansvar för kontroll av produkter som förs in på unionens tullområde bör i sin tur underrätta marknadskontrollmyndigheterna i tid om utsläppande av produkter för övergång till fri omsättning och om resultaten av kontrollerna, om dessa uppgifter är relevanta för tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning för produkter. Utöver detta bör kommissionen om den får kännedom om en allvarlig risk som härrör från en importerad produkt informera medlemsstaterna om den risken i syfte att säkerställa samordnade och mer effektiva kontroller av överensstämmelse och tillsyn vid de första införselställena i unionen.

- (53) Importörer bör påminnas om att det i artiklarna 220, 254, 256, 257 och 258 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013¹ föreskrivs att produkter som förs in på unionsmarknaden och som behöver bearbetas ytterligare för att överensstämma med tillämplig unionslagstiftning om harmonisering, ska hänföras till det lämpliga tullförfarande som tillåter sådan bearbetning av importören. I allmänhet bör övergång till fri omsättning inte anses vara bevis för överensstämmelse med unionsrätten, eftersom en sådan övergång inte nödvändigtvis innefattar en fullständig kontroll av överensstämmelse.
- (54) För att använda en gemensam kontaktpunkt för EU:s tullsektor och därmed optimera och avlasta uppgiftsöverföringen mellan tull- och marknadskontrollmyndigheter är det nödvändigt att inrätta elektroniska gränssnitt som möjliggör automatisk uppgiftsöverföring. Tull- och marknadskontrollmyndigheter bör bidra till att fastställa vilka uppgifter som ska överföras. Ytterligare bördor för tullmyndigheterna bör begränsas och gränssnitten bör vara automatiserade i hög grad och lätta att använda.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (55) Det är nödvändigt att inrätta nätverket, som handhas av kommissionen, som syftar till strukturerad samordning och samarbete mellan tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna och kommissionen och till att strömlinjeforma marknadskontrollen inom unionen och underlätta genomförandet av gemensam tillsynsverksamhet av medlemsstaterna, såsom gemensamma utredningar. Denna administrativa stödstruktur bör möjliggöra sammanslagning av resurser och upprätthålla ett informations- och kommunikationssystem mellan medlemsstaterna och kommissionen, och därigenom bidra till att stärka tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning för produkter och avskräcka från överträdelser. Medverkan av grupper för administrativt samarbete inom nätverket bör inte hindra medverkan av andra liknande grupper som deltar i administrativt samarbete. Kommissionen bör tillhandahålla nödvändigt administrativt och finansiellt stöd till nätverket.
- (56) Det bör finnas ett ändamålsenligt, snabbt och tillförlitligt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen. Befintliga verktyg, såsom informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS) och Rapex, möjliggör samordning mellan marknadskontrollmyndigheterna i unionen. Tillsammans med ett gränssnitt som möjliggör överföring av uppgifter från ICSMS till Rapex bör dessa verktyg upprätthållas och vidareutvecklas för att deras fulla potential ska utnyttjas och för att bidra till att samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen ökar i omfattning.

- (57) I detta sammanhang bör ICSMS, i syfte att samla in information om tillsynen av harmoniserad unionslagstiftning för produkter, uppgraderas och göras tillgängligt för kommissionen, centrala samordningskontor, tullmyndigheter och marknadskontrollmyndigheter. Dessutom bör ett elektroniskt gränssnitt utvecklas för att möjliggöra ett effektivt utbyte av information mellan nationella tullsystem och marknadskontrollmyndigheter. När det gäller ärenden om begäranden om ömsesidig assistans bör de centrala samordningskontoren ge allt det stöd som krävs för samarbetet mellan de berörda myndigheterna. Därför bör ICSMS tillhandahålla de funktioner som möjliggör en automatiserad underrättelse till de centrala samordningskontoren när tidsfrister har överskridits. När det i sektorsspecifik lagstiftning föreskrivs elektroniska system för samarbete och utbyte av uppgifter, såsom fallet till exempel är för medicintekniska produkter genom Eudamed, bör de systemen fortsätta att vara i bruk när så är lämpligt.
- (58) I allmänhet bör ICSMS användas för att förmedla information som anses vara till hjälp för andra marknadskontrollmyndigheter. Detta kan inbegripa kontroller som genomförs i samband med marknadskontrollprojekt, oberoende av resultatet av testerna. Mängden uppgifter som ska föras in i ICSMS bör nå en balans mellan att ålägga för betungande, när ansträngningarna för att föra in uppgifterna skulle vara mer omfattande än det arbete som krävs för att utföra de faktiska kontrollerna, och att vara tillräckligt omfattande för att stödja större effektivitet och ändamålsenlighet från myndigheternas sida. Därför bör de uppgifter som matas in i ICSMS också omfatta enklare kontroller än laboratorietester. Det bör dock inte finnas något behov av att inbegripa endast korta visuella kontroller. Som en riktlinje bör kontroller som är individuellt dokumenterade också införas i ICSMS.

- (59) Medlemsstaterna uppmuntras att använda ICSMS för utbyten mellan tull- och marknadskontrollmyndigheter, som ett alternativ till de nationella systemen. Detta bör inte ersätta Gemenskapens system för riskhantering (CRMS) som används av tullmyndigheterna. Dessa två system skulle kunna fungera parallellt eftersom de fyller olika kompletterande roller: ICSMS underlättar kommunikationen mellan tull- och marknadskontrollmyndigheter i syfte att möjliggöra en smidig behandling av tulldeklarationer inom ramen för produktsäkerhets- och efterlevnadsramen, medan CRMS används för tullens gemensamma riskhantering och kontroller.
- (60) Skador som orsakas av produkter som inte överensstämmer med kraven utgör viktig information för marknadskontrollmyndigheterna. ICSMS bör därför tillhandahålla relaterade datafält så att marknadskontrollmyndigheterna kan föra in lättillgängliga rapporter som tillhandahålls under deras utredningar, och på så sätt underlätta senare statistiska utvärderingar.
- (61) Kommissionen bör ha möjlighet att utbyta marknadskontrollrelaterad information med tillsynsmyndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer inom ramen för avtal som ingåtts mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer, i syfte att säkerställa överensstämmelse före exporten av produkter till unionsmarknaden.

- (62) För att uppnå en hög grad av överensstämmelse med tillämplig harmoniserad unionslagstiftning för produkter och samtidigt säkerställa en verkningsfull resursfördelning och en kostnadseffektiv kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden, bör kommissionen kunna godkänna särskilda system för kontroll före export. Produkter som omfattas av sådana godkända system kan, som en del av den riskbedömning som utförs av myndigheter med ansvar för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden, gynnas av en högre tillitsnivå än jämförbara produkter som inte har kontrollerats före export.
- (63) Kommissionen bör göra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av de mål som eftersträvas med den, och med beaktande av utvecklingen inom teknik, ekonomi, handel och på det rättsliga området. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹ bör denna utvärdering, på grundval av effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, enhetlighet och mervärde, ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder, särskilt när det gäller denna förordnings tillämpningsområde, tillämpningen och efterlevnaden av bestämmelserna om uppgifterna för de ekonomiska aktörer som släpper ut produkter på marknaden och systemet med produktrelaterade kontroller före export.
- (64) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, i tillämpliga fall, administrativa och ekonomiska sanktioner.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (65) Mångfalden av de sanktioner som tillämpas i unionen är en av de främsta orsakerna till ett otillräckligt avskräckande och ett ojämnt skydd. Regler för fastställande av sanktioner, inklusive böter, är en fråga som faller under nationell behörighet och därför bör fastställas i nationell lagstiftning.
- (66) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör genomförandebefogenheter tilldelas kommissionen avseende att fastställa de enhetliga villkoren för kontroller, kriterier för fastställande av hur ofta kontroller ska utföras samt hur många prover som ska kontrolleras avseende dessa produkter eller produktkategorier på unionsnivå, om specifika risker eller allvarliga överträdelser av harmoniserad unionslagstiftning kontinuerligt har identifierats; att specificera förfarandena för att utse unionens provningsanläggningar; att fastställa riktmärken och tekniker för kontroller på grundval av en gemensam riskanalys på unionsnivå; att specificera detaljer för statistiska uppgifter om kontroller utförda av den utseende myndigheten när det gäller produkter som omfattas av unionsrätt; att specificera formerna för genomförandet av informations- och kommunikationssystemet och ange vilka uppgifter om produkter som hänförts till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning* som tullmyndigheterna ska överföra; och avseende godkännande av specifika system för produktrelaterade kontroller före export och tillbakadragande av sådana godkännanden. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (67) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att stärka marknadskontrollen av produkter som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på behovet av en mycket hög grad av samarbete, samverkan och enhetliga insatser från alla behöriga myndigheter i samtliga medlemsstater, utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (68) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i särskilt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och som återfinns i medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer, inbegripet de som rör mediernas frihet och mångfald. Denna förordning strävar särskilt mot att säkerställa full respekt för konsumentskydd, näringsfrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet, rätten till egendom och skyddet av personuppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med denna förordning är att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att stärka marknadskontrollen av produkter som omfattas av den harmoniserade unionslagstiftning som avses i artikel 2, med syfte att säkerställa att endast produkter som uppfyller en hög kravnivå vad avser skydd för allmänintressen, såsom hälsa och säkerhet i allmänhet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, konsumentskydd, miljöskydd och allmän trygghet samt annat allmänintresse som skyddas av den lagstiftningen, tillhandahålls på unionsmarknaden.
2. Denna förordning fastställer regler och förfaranden för ekonomiska aktörer när det gäller produkter som omfattas av viss harmoniserad unionslagstiftning och inrättar en ram för samarbete med ekonomiska aktörer.
3. Denna förordning tillhandahåller också en ram för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden.

Artikel 2
Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på produkter som omfattas av den harmoniserade unionslagstiftning som förtecknas i bilaga I (nedan kallad *harmoniserad unionslagstiftning*), i den mån det inte finns några särskilda bestämmelser med samma syfte i harmoniserad unionslagstiftning som på ett mer specifikt sätt reglerar särskilda aspekter av marknadskontroll och tillsyn.
2. Artiklarna 25–28 ska tillämpas på produkter som omfattas av unionsrätten, i den mån specifika bestämmelser om hur kontroller av produkter som förs in på unionsmarknaden ska organiseras inte föreligger i annan unionsrätt.
3. Tillämpningen av denna förordning får inte hindra marknadskontrollmyndigheterna från att vidta mer specifika åtgärder som föreskrivs i direktiv 2001/95/EG.
4. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG.

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
2. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden.
3. *marknadskontroll*: den verksamhet som bedrivs och de åtgärder som vidtas av marknadskontrollmyndigheterna för att säkerställa att produkterna överensstämmer med de krav som fastställs i relevant harmoniserad unionslagstiftning samt säkerställa skydd av det allmänintresse som omfattas av den lagstiftningen.
4. *marknadskontrollmyndighet*: en myndighet som av en medlemsstat enligt artikel 10 utses som ansvarig för att utföra marknadskontroll inom den medlemsstatens territorium.
5. *begärande myndighet*: den marknadskontrollmyndighet som framställer en begäran om ömsesidig assistans.

6. *tillfrågad myndighet*: den marknadskontrollmyndighet som tar emot en begäran om ömsesidig assistans.
7. *bristande överensstämmelse*: en brist i överensstämmelsen med kraven i harmoniserad unionslagstiftning eller enligt denna förordning.
8. *tillverkare*: en fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför den produkten, i eget namn eller under eget varumärke.
9. *importör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.
10. *distributör*: en fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden.
11. *leverantör av distributionstjänster*: en fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet erbjuder minst två av tjänsterna magasinering, paketering, adressering och avsändning, utan att ha äganderätt till de varor som berörs, undantaget posttjänster enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG¹, postleveranstjänster enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/644², och andra posttjänster eller godstransporttjänster.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 21.1.1998, s. 14).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/644 av den 18 april 2018 om gränsöverskridande paketleveranstjänster (EUT L 112, 2.5.2018, s. 19).

12. *tillverkarens representant*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter, med beaktande av den sistnämndas skyldigheter enligt tillämplig harmoniserad unionslagstiftning eller kraven i denna förordning.
13. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens representant, importören eller distributören, leverantören av distributionstjänster eller en annan fysisk eller juridisk person som omfattas av skyldigheter avseende tillverkning av produkter, tillhandahållande av dem på marknaden eller ibruktagande av dem i enlighet med relevant harmoniserad unionslagstiftning.
14. *leverantör av informationssamhällets tjänster*: leverantör av en tjänst enligt definitionen i artikel 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535¹.
15. *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats eller en applikation, som drivs av en ekonomisk aktör eller för dennas räkning och som tjänar till att ge slutanvändarna tillgång till den ekonomiska aktörens produkter.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

16. *korrigering åtgärd*: en åtgärd som vidtagits av en ekonomisk aktör för att få en bristande överensstämmelse att upphöra, när så krävs av en marknadskontrollmyndighet eller på den ekonomiska aktörens eget initiativ.
17. *frivillig åtgärd*: en korrigering åtgärd som inte krävs av en marknadskontrollmyndighet.
18. *risk*: sannolikheten för att en farlig situation som kan orsaka skada ska uppkomma och skadans allvar.
19. *produkt som utgör en risk*: en produkt som kan inverka negativt på personers hälsa och säkerhet i allmänhet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, konsumentskydd, miljöskydd, skydd av allmänhetens trygghet samt andra allmänintressen som skyddas av tillämplig harmoniserad unionslagstiftning i en omfattning som går utöver vad som anses rimligt och godtagbart i förhållande till dess avsedda ändamål eller under normala eller rimligen förutsägbara användningsförhållanden för den berörda produkten, inbegripet användningstid och, i förekommande fall, krav som gäller produktens ibruktagande, installation och underhåll.
20. *produkt som utgör en allvarlig risk*: en produkt som utgör en risk i fråga om vilken en kombination av sannolikheten för att en farlig situation som kan orsaka skada ska uppkomma och skadans allvar – baserat på en riskbedömning och med beaktande av normal och förutsebar användning av produkten – anses kräva ett snabbt ingripande från marknadskontrollmyndigheterna, inbegripet fall där effekterna av risken inte är omedelbara.

21. *slutanvändare*: en fysisk eller juridisk person som är bosatt eller etablerad i unionen, till vilken en produkt har tillhandahållits antingen som konsument utan egenhandels-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamhet eller som professionell slutanvändare i sin industriella eller yrkesmässiga verksamhet.
22. *återkallelse*: en åtgärd i syfte att få till stånd ett återlämnande av en produkt som redan tillhandahållits slutanvändaren.
23. *tillbakadragande*: en åtgärd i syfte att förhindra att en produkt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden.
24. *tullmyndigheter*: myndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
25. *övergång till fri omsättning*: det förfarande som anges i artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
26. *produkter som förs in på unionsmarknaden*: produkter från tredjeländer avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde och som hänförts till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*.

Kapitel II

Uppgifter för ekonomiska aktörer

Artikel 4

*Uppgifter för ekonomiska aktörer avseende produkter
som omfattas av viss harmoniserad unionslagstiftning*

1. Oberoende av skyldigheter som fastställs i den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen får en produkt som omfattas av lagstiftning som avses i punkt 5 släppas ut på marknaden endast om det finns en ekonomisk aktör som är etablerad i unionen och som är ansvarig för de uppgifter som anges i punkt 3 med avseende på den produkten.
2. Vid tillämpningen av denna artikel avses med den ekonomiska aktören enligt punkt 1 någon av följande:
 - a) En tillverkare som är etablerad i unionen.
 - b) En importör, om tillverkaren inte är etablerad i unionen.
 - c) En tillverkares representant med skriftlig fullmakt från den tillverkare som utser representanten att utföra de uppgifter som anges i punkt 3 för tillverkarens räkning.

- d) En leverantör av distributionstjänster som är etablerad i unionen med avseende på produkter som hanteras av denne, om ingen annan ekonomisk aktör enligt leden a, b och c är etablerad i unionen.

3. Utan att det påverkar ekonomiska aktörers skyldigheter enligt den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen ska den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 utföra följande uppgifter:

- a) Om den harmoniserade unionslagstiftning som är tillämplig på produkten föreskriver en EU-försäkran om överensstämmelse eller prestandadeklaration och teknisk dokumentation, kontrollera att EU-försäkran om överensstämmelse eller prestandadeklaration och teknisk dokumentation har upprättats och hålla försäkran om överensstämmelse eller prestandadeklaration tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna under den period som krävs enligt den lagstiftningen samt säkerställa att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.
- b) På en motiverad begäran från en marknadskontrollmyndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten.
- c) Om den har skäl att tro att en berörd produkt utgör en risk, informera marknadskontrollmyndigheterna om detta.

d) Samarbета med marknadskontrollmyndigheterna, inbegripet på motiverad begäran, och se till att de omedelbara nödvändiga korrigerande åtgärderna vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i harmoniserad unionslagstiftning som gäller för produkten i fråga eller, om det inte är möjligt, minska de risker som den produkten medför n r så krävs av marknadskontrollmyndigheterna eller på den ekonomiska aktörens eget initiativ när han eller hon har skäl att tro att produkten i fråga utgör en risk.

4. Utan att det påverkar de ekonomiska aktörernas respektive skyldigheter enligt den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen ska namn, registrerat företagsnamn eller registrerat varumärke, och kontaktuppgifter, inbegripet postadress, för den ekonomiska aktör som avses i punkt 1 anges på produkten eller på dess förpackning, på omslaget eller i ett medföljande dokument.

5. Denna artikel är endast tillämplig avseende produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 305/2011¹, (EU) 2016/425² och (EU) 2016/426³ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG⁴, 2006/42/EG⁵, 2009/48/EG⁶, 2009/125/EG⁷, 2011/65/EU⁸, 2013/29/EU⁹,

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 51).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 99).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus (EGT L 162, 3.7.2000, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 24).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet (EUT L 170, 30.6.2009, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (EUT L 178, 28.6.2013, s. 27).

2013/53/EU¹, 2014/29/EU², 2014/30/EU³, 2014/31/EU⁴, 2014/32/EU⁵, 2014/34/EU⁶, 2014/35/EU⁷, 2014/53/EU⁸ och 2014/68/EU⁹.

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).
- ² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/29/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av enkla tryckkärl (EUT L 96, 29.3.2014, s. 45).
- ³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96, 29.3.2014, s. 79).
- ⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 107).
- ⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument (EUT L 96, 29.3.2014, s. 149).
- ⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer (EUT L 96, 29.3.2014, s. 309).
- ⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).
- ⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).
- ⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar (EUT L 189, 27.6.2014, s. 164).

Artikel 5

Tillverkarens representant

1. Vid tillämpning av artikel 4.2 c ska tillverkarens representant ges i uppdrag av tillverkaren att utföra de uppgifter som anges i artikel 4.3, utan att det påverkar andra uppgifter som krävs enligt relevant harmoniserad unionslagstiftning.
2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten. Representanten ska på begäran av marknadskontrollmyndigheterna lämna en kopia av fullmakten på ett unionsspråk som anges av marknadskontrollmyndigheten.
3. Tillverkarens representant ska ha lämpliga resurser för att kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 6

Distansförsäljning

Produkter som säljs online eller genom andra metoder för distansförsäljning ska anses ha tillhandahållits på marknaden om försäljningserbjudandet är riktat till slutanvändare i unionen. Ett erbjudande bör anses vara riktat till slutanvändare i unionen om den berörda ekonomiska aktören på något sätt riktar sin verksamhet mot en medlemsstat.

Artikel 7
Samarbetsskyldighet

1. Ekonomiska aktörer ska samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna beträffande åtgärder som kan undanröja eller minska risker som produkter tillhandahållna på marknaden av dessa aktörer medför.
2. Leverantörer av informationssamhällets tjänster ska samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna, på begäran av marknadskontrollmyndigheterna och i specifika fall, för att underlätta alla åtgärder som vidtas för att undanröja eller, om så inte är möjligt, minska risker som medförs av en produkt som erbjuds eller har erbjudits för försäljning online genom deras tjänster.

Kapitel III
Stöd till och samarbete med ekonomiska aktörer

Artikel 8
Information till ekonomiska aktörer

1. Kommissionen ska, i enlighet med förordning (EU) 2018/1724, se till att portalen Ditt Europa ger användare enkel tillgång till information online om de produktkrav och de rättigheter, skyldigheter och regler som följer av den harmoniserade unionslagstiftningen.

2. Medlemsstaterna ska införa förfaranden för att ge ekonomiska aktörer, på deras begäran och utan kostnad, information om nationellt införlivande och genomförande av harmoniserad unionslagstiftning som är tillämplig på produkter. För detta ändamål ska artikel 9.1, 9.4 och 9.5 i förordning (EU) 2019/...⁺ tillämpas.

Artikel 9

Gemensamma aktiviteter för att främja överensstämmelse

1. Marknadskontrollmyndigheter får komma överens med andra relevanta myndigheter eller med organisationer som representerar ekonomiska aktörer eller organisationer som företräder slutanvändare för att utföra gemensamma aktiviteter som syftar till att främja överensstämmelse, upptäcka bristande överensstämmelse, höja medvetenheten och ge vägledning i fråga om harmoniserad unionslagstiftning och särskilt avseende vissa kategorier av produkter som ofta konstateras medföra en allvarlig risk, inbegripet produkter som erbjuds till försäljning online.
2. Den berörda marknadskontrollmyndigheten och de parter som avses i punkt 1 ska säkerställa att överenskommelsen om gemensamma aktiviteter inte leder till illojal konkurrens mellan ekonomiska aktörer och inte påverkar parternas objektivitet, oberoende och opartiskhet.
3. En marknadskontrollmyndighet får använda all information från genomförda gemensamma aktiviteter som en del av en utredning om bristande överensstämmelse som den genomför.

⁺ Vänligen för in numret i texten för dokumentet i PE-CONS 70/18 – COD 2017/0354.

4. Den berörda marknadskontrollmyndigheten ska göra överenskommelsen om gemensamma aktiviteter, inbegripet namnen på de medverkande parterna, tillgänglig för allmänheten och ska föra in överenskommelsen i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34. Det nätverk som inrättas i enlighet med artikel 29 ska på begäran av en medlemsstat bistå vid upprättandet och genomförandet av överenskommelsen om gemensamma aktiviteter.

Kapitel IV

Marknadskontrollmyndigheternas och det centrala samordningskontorets organisation, verksamhet och skyldigheter

Artikel 10

Utseende av marknadskontrollmyndigheter och det centrala samordningskontoret

1. Medlemsstaterna ska organisera och genomföra marknadskontroll i enlighet med denna förordning.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska varje medlemsstat utse en eller flera marknadskontrollmyndigheter i sina territorier. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om sina marknadskontrollmyndigheter och behörighetsområdena för var och en av dessa myndigheter, med hjälp av det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.

3. Varje medlemsstat ska tillsätta ett centralt samordningskontor.
4. Det centrala samordningskontoret ska åtminstone ha ansvaret för att representera en samordnad ståndpunkt från marknadskontrollmyndigheterna och de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 och för att meddela de nationella strategierna i enlighet med artikel 13. Det centrala samordningskontoret ska också bistå i samarbetet mellan marknadskontrollmyndigheterna i olika medlemsstater i enlighet med kapitel VI.
5. För att bedriva marknadskontroll av produkter som görs tillgängliga på och utanför internet med samma effektivitet för alla distributionskanaler ska medlemsstaterna säkerställa att deras marknadskontrollmyndigheter och centrala samordningskontor har de resurser som krävs, inbegripet tillräckliga ekonomiska och andra resurser, såsom tillräckligt med kvalificerad personal, sakkunskap, förfaranden och andra arrangemang för att ordentligt kunna utföra sina uppgifter.
6. Om en medlemsstat har mer än en marknadskontrollmyndighet på sitt territorium ska den säkerställa att deras respektive uppgifter är tydligt definierade och att det inrättas lämpliga kommunikations- och samordningsmekanismer som gör det möjligt för dessa myndigheter att bedriva ett nära samarbete och fullgöra sina uppgifter på ett effektivt sätt.

Artikel 11

Marknadskontrollmyndigheternas verksamhet

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska bedriva sin verksamhet för att säkerställa följande:
 - a) Effektiv marknadskontroll inom deras territorium av produkter som görs tillgängliga på och utanför internet avseende produkter som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning.
 - b) Att ekonomiska aktörer vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder för överensstämmelsen med den lagstiftningen och denna förordning.
 - c) Att lämpliga och proportionella åtgärder vidtas om den ekonomiska aktören underlåter att vidta korrigerande åtgärder.
2. Marknadskontrollmyndigheterna ska utöva sina befogenheter och utföra sina uppgifter oberoende, objektivt och opartiskt.

3. Marknadskontrollmyndigheterna ska, som en del av sin verksamhet enligt punkt 1 i denna artikel, utföra lämpliga kontroller av produkters egenskaper i tillräcklig omfattning, genom dokumentkontroll och, om så är lämpligt, fysiska kontroller eller kontroller i laboratorium baserat på ett adekvat urval, och därvid prioritera sina resurser och åtgärder för att säkerställa en effektiv marknadskontroll och ta hänsyn till den nationella strategi för marknadskontroll som avses i artikel 13.

När beslut fattas om vilka kontroller som ska utföras på vilka typer av produkter och i vilken omfattning, ska marknadskontrollmyndigheterna följa en riskbaserad metod med beaktande av följande faktorer:

- a) Möjliga riskkällor och bristande överensstämmelse som hör samman med produkten och, när så är tillgängligt, i vilken utsträckning dessa förekommer på marknaden.
- b) Den verksamhet och drift som står under den ekonomiska aktörens kontroll.
- c) Den ekonomiska aktörens tidigare historia vad gäller bristande överensstämmelse.
- d) Om det är relevant, den riskprofilering som utförs av de myndigheter som anges i artikel 25.1.
- e) Klagomål från konsumenter och annan information som tas emot från andra myndigheter, ekonomiska aktörer, media och andra källor som kan tyda på bristande överensstämmelse.

4. Kommissionen får, efter samråd med nätverket, anta genomförandeakter med avseende på fastställande av enhetliga villkor för kontroller, kriterier för fastställande av hur ofta kontroller ska utföras samt hur många prover som ska kontrolleras avseende vissa produkter eller produktkategorier, där särskilda risker eller allvarliga överträdelser av unionens tillämpliga harmoniserade unionslagstiftning återkommande har konstaterats, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för hälsa och säkerhet eller andra allmänintressen som skyddas av den lagstiftningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.
5. Om ekonomiska aktörer uppvisar provningsrapporter eller intyg som intygar deras produkters överensstämmelse med harmoniserad unionslagstiftning och som utfärdats av ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008, ska marknadskontrollmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till dessa rapporter och intyg.
6. Bevis som används av en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat får användas i utredningar för att kontrollera produktöverensstämmelse som marknadskontrollmyndigheter i en annan medlemsstat utfört, utan andra formella krav.
7. Marknadskontrollmyndigheterna ska inrätta följande förfaranden avseende produkter som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning:
 - a) Förfaranden för att följa upp klagomål eller rapporter om frågor som rör risker eller bristande överensstämmelse.

- b) Förfaranden för att kontrollera att de korrigerande åtgärder som skulle vidtas av de ekonomiska aktörerna har vidtagits.
8. Marknadskontrollmyndigheterna ska, i syfte att säkerställa kommunikation och samordning med sina motparter i andra medlemsstater, aktivt delta i de grupper för administrativt samarbete (Adco-grupper) som avses i artikel 30.2.
9. Utan att det påverkar unionsförfaranden för skyddsåtgärder enligt den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen, ska produkter som, på grundval av ett beslut som fattas av en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat, inte har ansetts överensstämma med kraven, av marknadskontrollmyndigheterna i en annan medlemsstat presumeras vara icke överensstämmande med kraven, såvida inte en berörd marknadskontrollmyndighet i en annan medlemsstat har tydliga bevis för motsatsen, på grundval av dess egen utredning med beaktande av underlag som i förekommande fall tillhandahållits av en ekonomisk aktör.

Artikel 12

Referentbedömning

1. Referentbedömning ska organiseras för marknadskontrollmyndigheter som önskar delta i sådan bedömning, i syfte att stärka enhetligheten i marknadskontrollen med avseende på tillämpningen av denna förordning.

2. Nätverket ska utveckla metoden och den löpande planen för referentbedömningen mellan de deltagande marknadskontrollmyndigheterna. Vid fastställandet av metoden och den löpande planen ska nätverket åtminstone ta i beaktande antalet marknadskontrollmyndigheter i medlemsstaterna och deras storlek, den kvantitativa tillgången på personal och andra resurser för att utföra bedömningen, och andra relevanta kriterier.
3. Referentbedömning ska omfatta bästa praxis som utvecklats av vissa marknadskontrollmyndigheter och som kan vara till nytta för andra marknadskontrollmyndigheter, samt andra relevanta aspekter som rör marknadskontrollens effektivitet.
4. Resultatet av referentbedömningen ska rapporteras till nätverket.

Artikel 13

Nationella strategier för marknadskontroll

1. Varje medlemsstat ska åtminstone vart fjärde år upprätta en övergripande nationell strategi för marknadskontroll. Varje medlemsstat ska upprätta en sådan strategi första gången senast den ... [tre år efter denna förordnings ikraftträdande]. Den nationella strategin ska främja ett konsekvent, övergripande och samlat tillvägagångssätt för marknadskontroll och för tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning inom medlemsstatens territorium. Vid utarbetande av den nationella strategin för marknadskontroll ska hänsyn tas till alla sektorer som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning och samtliga led i leverantörskedjan, inbegripet import och digitala leveranskedjor. De prioriteringar som anges i arbetsprogrammet för nätverket får också beaktas.

2. Den nationella strategin för marknadskontroll ska omfatta åtminstone följande delar, om detta inte äventyrar marknadskontrollaktiviteter:
- a) Den tillgängliga informationen om förekomsten av produkter som inte överensstämmer med kraven, med särskilt beaktande av de kontroller som avses i artiklarna 11.3 och 25.3, och, i tillämpliga fall, marknadstrender som kan påverka antalet fall av bristande överensstämmelse i olika kategorier av produkter, och möjliga hot och risker i samband med ny teknik.
 - b) De områden som medlemsstaterna identifierar som prioriterade för tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning.
 - c) Den tillsynsverksamhet som planeras i syfte att minska den bristande överensstämmelsen inom de områden som identifieras som prioriterade, inbegripet, i förekommande fall, de miniminivåer för kontroller som förutses för kategorier av produkter som har hög nivå av bristande överensstämmelse.
 - d) En bedömning av samarbetet med marknadskontrollmyndigheter i andra medlemsstater enligt vad som avses i artikel 11.8 och kapitel VI.
3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och övriga medlemsstater sin nationella strategi för marknadskontroll genom det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34. Varje medlemsstat ska offentliggöra en sammanfattning av sin strategi.

Kapitel V

Befogenheter och åtgärder för marknadskontroll

Artikel 14

Marknadskontrollmyndigheternas befogenheter

1. Medlemsstaterna ska tilldela sina marknadskontrollmyndigheter de befogenheter för marknadskontroll, utredning och tillsyn som behövs för att tillämpa denna förordning och för tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning.
2. Marknadskontrollmyndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i denna artikel effektivt och ändamålsenligt, i enlighet med proportionalitetsprincipen, i den utsträckning detta stämmer överens med föremålet för och syftet med åtgärderna samt den övergripande karaktären hos den faktiska eller potentiella skada som följer av bristande överensstämmelse. Befogenheter ska tilldelas och utövas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, inbegripet principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i enlighet med principerna i nationell rätt i fråga om yttrandefrihet och mediernas frihet och mångfald, med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier samt med unionens bestämmelser om dataskydd, särskilt förordning (EU) 2016/679.

3. När medlemsstaterna tilldelar befogenheter enligt punkt 1 får de föreskriva att befogenheten ska kunna utövas på något av följande sätt, beroende på vad som är lämpligt:
- a) Direkt av marknadskontrollmyndigheterna inom ramen för deras egen myndighetsutövning.
 - b) Med hjälp av andra myndigheter, i överensstämmelse med den berörda medlemsstatens fördelning av befogenheter och institutionella och administrativa organisation.
 - c) Vid ansökningar till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet att godkänna utövandet av den befogenheten, inbegripet, där så är lämpligt, vid överklagande, ifall ansökan om det nödvändiga beslutet avslagits.
4. De befogenheter som tilldelas marknadskontrollmyndigheterna enligt punkt 1 ska åtminstone omfatta följande befogenheter:
- a) Befogenhet att kräva att ekonomiska aktörer tillhandahåller relevanta handlingar, tekniska specifikationer, data eller uppgifter om överensstämmelse och produktens tekniska aspekter, däribland tillgång till programvara, i den mån sådan tillgång är nödvändig i syfte att bedöma produktens överensstämmelse med den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen, i alla former och format och oberoende av lagringsmedium eller var handlingar, tekniska specifikationer, data eller uppgifter lagras, och att göra eller erhålla kopior av dessa.

- b) Befogenhet att kräva att ekonomiska aktörer tillhandahåller relevanta uppgifter om leveranskedjan, om distributionsnätets utformning, om antalet produkter på marknaden och om andra produktmodeller som har samma tekniska egenskaper som den berörda produkten, om detta är relevant för överensstämmelse med de gällande kraven enligt harmoniserad unionslagstiftning.
- c) Befogenhet att kräva att ekonomiska aktörer tillhandahåller relevanta uppgifter för bedömningen av äganderätten till webbplatser, när uppgifterna i fråga har samband med föremålet för undersökningen.
- d) Befogenhet att utföra oanmälda inspektioner på plats och fysiska kontroller av produkter.
- e) Befogenhet att få tillträde till lokaler, mark eller transportmedel som den berörda ekonomiska aktören använder för ändamål som har samband med den ekonomiska aktörens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke, i syfte att identifiera bristande överensstämmelse och erhålla bevis.
- f) Befogenhet att inleda undersökningar på marknadskontrollmyndigheternas eget initiativ i syfte att identifiera bristande överensstämmelse och se till att den upphör.
- g) Befogenhet att kräva att ekonomiska aktörer vidtar lämpliga åtgärder för att få en bristande överensstämmelse att upphöra eller att eliminera en risk.

- h) Befogenhet att vidta lämpliga åtgärder om en ekonomisk aktör underlåter att vidta lämpliga korrigerande åtgärder eller om den bristande överensstämmelsen eller risken består, inbegripet befogenheter att förbjuda eller inskränka tillhandahållandet av en produkt på marknaden eller att besluta att en produkt dras in eller återkallas.
- i) Befogenhet att fastställa påföljder i enlighet med artikel 41.
- j) Befogenhet att köpa varuprover, inbegripet under fingerad identitet, att inspektera varuproverna och att demontera dem i syfte att identifiera bristande överensstämmelse och erhålla bevis.
- k) Befogenhet att, när inga andra effektiva medel står till buds för att eliminera en allvarlig risk,
 - i) kräva att innehåll som hänvisar till de relaterade produkterna avlägsnas från ett onlinegränssnitt, eller att kräva tydlig visning av en varning till slutanvändarna när de använder ett onlinegränssnitt, eller
 - ii) om en begäran i enlighet med led i inte har iakttagits, kräva att leverantörer av informationssamhällets tjänster begränsar åtkomsten till onlinegränssnittet, inbegripet genom att begära att en relevant tredje part genomför sådana åtgärder.

5. Marknadskontrollmyndigheterna får använda alla uppgifter, handlingar, undersökningsresultat, yttranden eller underrättelser som bevis i sina utredningar, oavsett i vilken form och på vilket medium de lagras.

Artikel 15

Marknadskontrollmyndigheternas återkrav av kostnader

1. Medlemsstaterna får ge sina marknadskontrollmyndigheter rätt att från den relevanta ekonomiska aktören återkräva alla kostnader för sin verksamhet avseende fall av bristande överensstämmelse.
2. De kostnader som avses i punkt 1 i denna artikel får inkludera kostnader för att utföra provning, kostnader för att vidta åtgärder i enlighet med artikel 28.1 och 28.2, kostnader för lagring och kostnader för verksamhet avseende produkter som befunnits inte överensstämma med kraven och som undergår korrigerande åtgärder innan de övergår till fri omsättning eller släpps ut på marknaden.

Artikel 16

Åtgärder för marknadskontroll

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska vidta lämpliga åtgärder om en produkt som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning, när den används i enlighet med sitt avsedda syfte eller under omständigheter som rimligen kan förutses och den är korrekt installerad och underhållen,
 - a) kan äventyra användarnas hälsa eller säkerhet, eller

- b) inte stämmer överens med tillämplig harmoniserad unionslagstiftning.
2. Om marknadskontrollmyndigheterna upptäcker att de omständigheter som avses i led a eller b föreligger, ska de utan dröjsmål kräva att den relevanta ekonomiska aktören vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder för att få den bristande överensstämmelsen att upphöra eller eliminera risken inom en tidsfrist som de anger.
3. Vid tillämpning av punkt 2 får den åtgärd som ska vidtas av den ekonomiska aktören bland annat inbegripa följande:
- a) Åtgärder för att bringa produkten i överensstämmelse, däribland genom att korrigera formell bristande överensstämmelse enligt definitionen i den tillämpliga harmoniserade unionslagstiftningen, eller genom att säkerställa att produkten inte längre utgör en risk.
 - b) Åtgärder för att förhindra att produkten tillhandahålls på marknaden.
 - c) Åtgärder för att omedelbart dra tillbaka eller återkalla produkten och varna allmänheten för de risker produkten utgör.
 - d) Åtgärder för att förstöra produkten eller på annat sätt göra den obrukbar.
 - e) Åtgärder för att förse produkten med lämpliga, tydligt formulerade, lättförståeliga varningar om de risker den kan utgöra, på det eller de språk som fastställs av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden.

- f) Åtgärder för att fastställa förhandsvillkor för tillhandahållandet på marknaden av den berörda produkten.
 - g) Åtgärder för att varna slutanvändare utsatta för risk omedelbart och på lämpligt sätt, bl.a. genom offentliggörande av särskilda varningar på det eller de språk som fastställs av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden.
4. Korrigerande åtgärder som avses i punkt 3 e, f och g får endast krävas i fall då produkten riskerar att medföra en risk endast under vissa omständigheter eller endast för vissa slutanvändare.
5. Om den ekonomiska aktören underlåter att vidta korrigerande åtgärder enligt punkt 3 eller om den bristande överensstämmelse eller den risk som avses i punkt 1 kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheterna säkerställa att produkten dras tillbaka eller återkallas eller att dess tillhandahållande på marknaden förbjuds eller inskränks samt att allmänheten, kommissionen och övriga medlemsstater informeras om detta.
6. Information till kommissionen och övriga medlemsstater i enlighet med punkt 5 i denna artikel ska lämnas genom det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34. Detta informationslämnande ska också anses uppfylla underrättelsekraven för de tillämpliga förfarandena för skyddsåtgärder i harmoniserad unionslagstiftning.

7. Om en nationell åtgärd anses vara motiverad i enlighet med de tillämpliga förfarandena för skyddsåtgärder, eller om inte en marknadskontrollmyndighet i en annan medlemsstat fastställt motsatsen såsom avses i artikel 11.9, ska de behöriga marknadskontrollmyndigheterna i övriga medlemsstater vidta nödvändiga åtgärder med avseende på den produkt som inte uppfyller kraven och ska föra in den relevanta informationen i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.

Artikel 17

Användning av information samt yrkes- och affärshemligheter

Marknadskontrollmyndigheterna ska utföra sin verksamhet med en hög grad av öppenhet och ska för allmänheten göra all information tillgänglig som de anser vara relevant för att skydda slutanvändarnas intressen. Marknadskontrollmyndigheterna ska respektera principen om konfidentialitet samt om yrkes- och affärshemligheter och ska skydda personuppgifter i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

Artikel 18

Processuella rättigheter för ekonomiska aktörer

1. Alla åtgärder, beslut eller förelägganden som fattas eller vidtas av marknadskontrollmyndigheterna enligt harmoniserad unionslagstiftning eller denna förordning ska ange de exakta grunder som de baseras på.

2. Varje sådan åtgärd, beslut eller föreläggande ska utan dröjsmål meddelas den berörda ekonomiska aktören, som samtidigt ska underrättas om vilka rättsmedel som står till dennes förfogande enligt lagstiftningen i medlemsstaten ifråga och vilka tidsfrister som gäller för dessa rättsmedel.
3. Innan en åtgärd, ett beslut eller ett föreläggande som avses i punkt 1 fattas eller vidtas ska den berörda ekonomiska aktören ges tillfälle att yttra sig inom rimlig tid som inte får vara kortare än tio arbetsdagar, förutsatt att det inte är möjligt att ge den ekonomiska aktören den möjligheten därför att åtgärden, beslutet eller föreläggandet är brådskande på grund av hälso- eller säkerhetskrav eller andra skäl som rör de allmänintressen som omfattas av den berörda harmoniserade unionslagstiftningen.

Om åtgärden, beslutet eller föreläggandet fattas eller vidtas utan att den ekonomiska aktören har fått möjlighet att yttra sig ska den ekonomiska aktören ges denna möjlighet så snart som möjligt i efterhand, och åtgärden, beslutet eller föreläggandet ska skyndsamt ses över av marknadskontrollmyndigheten.

Artikel 19

Produkter som utgör en allvarlig risk

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska säkerställa att produkter som utgör en allvarlig risk dras tillbaka eller återkallas när det inte finns andra effektiva medel att tillgå för att eliminera den allvarliga risken, och att tillhandahållandet av dem på marknaden förbjuds. Marknadskontrollmyndigheterna ska omedelbart anmäla detta till kommissionen i enlighet med artikel 20.
2. Ett beslut om huruvida en produkt utgör en allvarlig risk ska bygga på en lämplig riskbedömning som beaktar riskkällans karaktär och sannolikheten att en riskfylld situation inträffar. En produkt ska inte anses utgöra en allvarlig risk av den anledningen att det är genomförbart att uppnå en högre säkerhetsnivå och att det finns andra tillgängliga produkter som utgör en mindre risk.

Artikel 20

Systemet för snabbt informationsutbyte

1. Om en marknadskontrollmyndighet vidtar, eller avser att vidta, en åtgärd enligt artikel 19 och anser att orsakerna till åtgärden eller åtgärdens konsekvenser når utanför dess medlemsstats territorium ska den, i enlighet med punkt 4 i den här artikeln, omedelbart informera kommissionen om den åtgärden. Marknadskontrollmyndigheten ska även utan dröjsmål underrätta kommissionen om en ändring eller ett tillbakadragande av en sådan åtgärd.
2. Om en produkt som utgör en allvarlig risk har tillhandahållits på marknaden ska marknadskontrollmyndigheterna omedelbart informera kommissionen om eventuella frivilliga åtgärder som en ekonomisk aktör vidtagit och anmält till marknadskontrollmyndigheten.
3. I den information som lämnas i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de som krävs för att kunna identifiera produkten, dess ursprung och leveranskedja, den produktrelaterade risken, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess giltighetstid samt eventuella frivilliga åtgärder som de ekonomiska aktörerna vidtagit.

4. Vid tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska det system för snabbt informationsutbyte (Rapex) som avses i artikel 12 i direktiv 2001/95/EG användas. Artikel 12.2, 12.3 och 12.4 i det direktivet ska gälla i tillämpliga delar.
5. Kommissionen ska tillhandahålla och upprätthålla ett datagränssnitt mellan Rapex och det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34, för att undvika att uppgifter förs in två gånger.

Artikel 21

Unionsprovningsanläggningar

1. Målet för unionsprovningsanläggningarna är att bidra till en förbättrad laboratoriekapacitet samt att säkerställa tillförlitlighet och enhetlighet vid provningar inom ramen för marknadskontrollen inom unionen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 får kommissionen utse en offentlig provningsanläggning i en medlemsstat till unionsprovningsanläggning för särskilda produktkategorier eller för särskilda risker förknippade med en produktkategori.

Kommissionen får också utse en av sina egna provningsanläggningar till unionsprovningsanläggning för särskilda produktkategorier eller för särskilda risker förknippade med en produktkategori eller för produkter för vilka det saknas provningskapacitet eller för vilka den är otillräcklig.

3. Unionsprovningensanläggningarna ska vara ackrediterade i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
4. Utseendet av unionsprovningensanläggningar får inte påverka marknadskontrollmyndigheternas, nätverkets och kommissionens frihet att välja provningensanläggningar för sin verksamhet.
5. De utsedda unionsprovningensanläggningarna ska erbjuda sina tjänster enbart till marknadskontrollmyndigheterna, nätverket, kommissionen och andra statliga eller mellanstatliga enheter.
6. Unionsprovningensanläggningarna ska, inom sitt behörighetsområde, utföra följande verksamheter:
 - a) Prova produkter på begäran av marknadskontrollmyndigheterna, nätverket eller kommissionen.
 - b) Tillhandahålla oberoende teknisk eller vetenskaplig rådgivning på begäran av nätverket.
 - c) Utveckla ny teknik och nya metoder för analys.
7. Ersättning ska utgå för den verksamhet som avses i punkt 6 i denna artikel och den får finansieras av unionen i enlighet med artikel 36.2.

8. Unionsprovningensanläggningarna får erhålla finansiering av unionen i enlighet med artikel 36.2 för att öka sin provningskapacitet eller skapa ny provningskapacitet för särskilda produktkategorier eller för särskilda risker förknippade med en produktkategori för vilken det saknas provningskapacitet eller för vilken den är otillräcklig.
9. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar förfarandena för utseende av unionsprovningensanläggningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

Kapitel VI

Gränsöverskridande ömsesidig assistans

Artikel 22

Ömsesidig assistans

1. Det ska finnas ett effektivt samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter och mellan marknadskontrollmyndigheterna, kommissionen och unionens berörda byråer.

2. Om en marknadskontrollmyndighet inte kan slutföra sina utredningar på grund av att den inte fått tillgång till viss information, trots att den har vidtagit alla lämpliga åtgärder för att inhämta den informationen, får den lämna en motiverad begäran till marknadskontrollmyndigheten i en annan medlemsstat där tillgång till denna information kan verkställas. I detta fall ska den tillfrågade myndigheten utan dröjsmål, och i alla händelser inom 30 dagar, tillhandahålla den begärande myndigheten all information som den tillfrågade myndigheten anser vara relevant för att fastställa om en produkt inte överensstämmer med kraven.
3. Den tillfrågade myndigheten ska genomföra lämpliga utredningar eller vidta andra åtgärder som är lämpliga för att inhämta den begärda informationen. Om det är nödvändigt ska dessa utredningar genomföras med hjälp av andra marknadskontrollmyndigheter.
4. Den begärande myndigheten ska behålla ansvaret för en utredning som den har inlett, om inte den tillfrågade myndigheten samtycker till att ta över ansvaret.
5. I vederbörligen motiverade fall får en tillfrågad myndighet avslå en begäran om information enligt punkt 2 om:
 - a) Den begärande myndigheten inte i tillräcklig utsträckning har visat att den begärda informationen är nödvändig för att fastställa bristande överensstämmelse.
 - b) Den tillfrågade myndigheten visar att det finns rimliga skäl för att ett tillmötesgående av begäran avsevärt skulle försämra utförandet av dess egen verksamhet.

Artikel 23

Begäran om tillsynsåtgärder

1. Om åtgärder krävs inom en annan medlemsstats jurisdiktion för att avsluta ett fall av bristande överensstämmelse avseende en produkt och om sådana åtgärder inte följer av kraven i artikel 16.7, kan en begärande myndighet lämna in en vederbörligen motiverad begäran om tillsynsåtgärder hos en tillfrågad myndighet i den andra medlemsstaten.
2. Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål vidta alla nödvändiga tillsynsåtgärder med stöd av de befogenheter som den tilldelats genom denna förordning för att få ett fall av bristande överensstämmelse att upphöra genom att utöva de befogenheter som fastställs i artikel 14 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell rätt.
3. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om de åtgärder som avses i punkt 2 som har vidtagits eller som avses att vidtas.

En tillfrågad myndighet får avslå en begäran om tillsynsåtgärder i någon av följande situationer:

- a) Den tillfrågade myndigheten konstaterar att den begärande myndigheten inte har lämnat tillräcklig information.

- b) Den tillfrågade myndigheten anser att begäran strider mot harmoniserad unionslagstiftning.
- c) Den tillfrågade myndigheten visar att det finns rimliga skäl för att ett tillmötesgående av begäran avsevärt skulle försämra utförandet av dess egen verksamhet.

Artikel 24

Förfarande för begäran om ömsesidig assistans

1. Den begärande myndigheten ska sträva efter att själv utföra alla utredningar som rimligen är möjliga innan den överlämnar en begäran om assistans enligt artikel 22 eller 23.
2. Den begärande myndigheten ska, när den överlämnar en begäran enligt artikel 22 eller 23, tillhandahålla all tillgänglig information, för att den tillfrågade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet eventuella nödvändiga bevis som endast kan erhållas i den begärande myndighetens medlemsstat.
3. En begäran enligt artiklarna 22 och 23 och all kommunikation i samband med denna ska göras med användning av elektroniska standardformulär med hjälp av det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.
4. Kommunikationen ska ske direkt mellan de berörda marknadskontrollmyndigheterna eller via de centrala samordningskontoren i de berörda medlemsstaterna.

5. De språk som ska användas vid en begäran enligt artiklarna 22 och 23 och i all kommunikation i samband med denna ska överenskommas av de berörda marknadskontrollmyndigheterna.
6. Om ingen överenskommelse om språk kan nås mellan de berörda marknadskontrollmyndigheterna, ska en begäran enligt artiklarna 22 och 23 översändas på det officiella språket i den begärande myndighetens medlemsstat och svaren på en sådan begäran ska översändas på det officiella språket i den tillfrågade myndighetens medlemsstat. I detta fall ska den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten ombesörja översättningen av begäran, svar och andra handlingar som den tar emot från den andra myndigheten.
7. Det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 ska ge strukturerad information om fall som rör ömsesidig assistans till de berörda centrala samordningskontoren. Med hjälp av denna information ska de centrala samordningskontoren ge det stöd som behövs för att underlätta assistansen.

Kapitel VII

Produkter som förs in på unionsmarknaden

Artikel 25

Kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden

1. Medlemsstaterna ska utse tullmyndigheter, en eller flera marknadskontrollmyndigheter eller någon annan myndighet på sitt territorium till ansvariga myndigheter för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden.

Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de myndigheter som den utser enligt första stycket och deras behörighetsområden, genom det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.

2. De myndigheter som utsetts enligt punkt 1 ska ha de befogenheter och resurser som krävs för ett korrekt utförande av sina uppgifter som avses i den punkten.

3. Produkter som omfattas av unionsrätten och som ska hänföras till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning* ska vara föremål för kontroller som utförs av de myndigheter som utsetts enligt punkt 1 i denna artikel. De ska utföra dessa kontroller på grundval av riskanalyser i enlighet med artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 952/2013 och i förekommande fall på grundval av den riskbaserade metod som avses i artikel 11.3 andra stycket i denna förordning.
4. Riskrelaterad information ska utbytas mellan
 - a) de myndigheter som utsetts enligt punkt 1 i denna artikel i enlighet med artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013, och
 - b) tullmyndigheter i enlighet med artikel 46.5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Om tullmyndigheterna på införselplatsen, när det gäller produkter som omfattas av unionsrätten och som antingen är i tillfällig lagring eller hänförts till ett annat tullförfarande än *övergång till fri omsättning*, har skäl att tro att dessa produkter inte överensstämmer med tillämplig unionsrätt eller att de utgör en risk, ska de vidarebefordra all relevant information till det behöriga tullkontoret i bestämmelsemedlemsstaten.

5. Marknadskontrollmyndigheterna ska tillhandahålla information till de myndigheter som utsetts enligt punkt 1 om produktkategorier eller ekonomiska aktörer för vilka en högre risk för bristande överensstämmelse har konstaterats.

6. Senast den 31 mars varje år ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna utförliga statistiska uppgifter om de kontroller som utförts av de myndigheter som utsetts enligt punkt 1 avseende produkter som omfattas av unionsrätten under det föregående kalenderåret. De statistiska uppgifterna ska omfatta antalet insatser för kontroll av dessa produkter med avseende på produktsäkerhet och produktöverensstämmelse.

Kommissionen ska senast den 30 juni varje år utarbeta en rapport som ska innehålla den information som medlemsstaterna lämnat in för föregående kalenderår och en analys av de uppgifter som lämnats. Denna rapport ska offentliggöras i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.

7. Om kommissionen får kännedom om en allvarlig risk i samband med produkter som omfattas av unionsrätten och som importeras från ett tredjeland, ska den rekommendera den berörda medlemsstaten att vidta lämpliga marknadskontrollåtgärder.

8. Kommissionen får efter samråd med nätverket anta genomförandeakter med avseende på fastställandet av riktmärken och tekniker för kontroller på grundval av en gemensam riskanalys på unionsnivå, i syfte att säkerställa ett enhetligt genomförande av unionsrätten, stärka kontrollerna av produkter som förs in på unionsmarknaden samt säkerställa en ändamålsenlig och enhetlig nivå på sådana kontroller. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.
9. Kommissionen ska anta genomförandeakter som närmare anger detaljerna för de uppgifter som ska lämnas enligt punkt 6 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

Artikel 26

Uppskjutande av övergång till fri omsättning

1. De myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 ska skjuta upp övergången till fri omsättning om det vid kontrollerna enligt artikel 25.3 konstateras att
 - a) produkten inte åtföljs av den dokumentation som krävs i den unionsrätt som är tillämplig på produkten eller om det finns rimliga tvivel om huruvida dokumentationen är äkta, korrekt eller fullständig,
 - b) produkten inte är märkt eller etiketterad i enlighet med den unionsrätt som är tillämplig på produkten,

- c) produkten är försedd med en CE-märkning eller annan märkning, som krävs enligt den unionsrätt som är tillämplig på produkten, som är falsk eller vilseledande,
 - d) namn, registrerat företagsnamn eller registrerat varumärke och kontaktuppgifter, inklusive postadress, till en ekonomisk aktör med uppgifter avseende den produkt som omfattas av specifik harmoniserad unionslagstiftning inte är angivna eller identifierbara i enlighet med artikel 4.4, eller
 - e) det av andra skäl finns anledning att tro att produkten inte överensstämmer med den unionsrätt som är tillämplig på produkten eller att den utgör en allvarlig risk för hälsa, säkerhet, miljö eller annat allmänintresse som avses i artikel 1.
- 2. De myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna om att man skjuter upp övergången till fri omsättning som avses i punkt 1 i denna artikel.
 - 3. Om marknadskontrollmyndigheterna har rimliga skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med den unionsrätt som är tillämplig på produkten eller utgör en allvarlig risk, ska de begära att de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 skjuter upp förfarandet för produktens övergång till fri omsättning.
 - 4. Underrättelser enligt punkt 2 och begäranden enligt punkt 3 i denna artikel får lämnas med hjälp av informations- och kommunikationssystemet, bland annat genom användning av elektroniska gränssnitt mellan detta system och system som används av tullmyndigheterna, om de är tillgängliga.

Artikel 27

Övergång till fri omsättning

Om en produkts övergång till fri omsättning har skjutits upp i enlighet med artikel 26, ska den produkten övergå till fri omsättning om alla övriga krav och formaliteter i samband med en sådan övergång är uppfyllda och om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Inom fyra arbetsdagar efter det att övergången skjutits upp, om de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 inte av marknadskontrollmyndigheterna har ombetts att uppskjutandet ska kvarstå.
- b) De myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 har underrättats av marknadskontrollmyndigheterna om att produkten har godkänts för övergång till fri omsättning.

Övergången till fri omsättning ska inte anses vara bevis för överensstämmelse med unionsrätten.

Artikel 28

Vägrad övergång till fri omsättning

1. Om marknadskontrollmyndigheterna drar slutsatsen att en produkt utgör en allvarlig risk, ska de vidta åtgärder för att förbjuda att produkten släpps ut på marknaden och kräva att de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 inte låter produkten övergå till fri omsättning. De ska också kräva att dessa myndigheter inkluderar följande meddelande i tullens databehandlingssystem och, i förekommande fall, på den faktura som medföljer produkten och på övriga relevanta åtföljande handlingar:

”Farlig produkt – får ej övergå i fri omsättning – förordning (EU) 2019/...⁺”.

Marknadskontrollmyndigheterna ska omedelbart föra in denna information i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna drar slutsatsen att en produkt inte får släppas ut på marknaden eftersom den inte överensstämmer med den unionsrätt som är tillämplig på produkten, ska de vidta åtgärder för att förbjuda att produkten släpps ut på marknaden och kräva att de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 inte låter produkten övergå till fri omsättning. De ska också kräva att dessa myndigheter inkluderar följande meddelande i tullens databehandlingssystem och, i förekommande fall, på den faktura som medföljer produkten och på övriga relevanta åtföljande handlingar:

⁺ EUT: För in nummer för dokumentet i PE-CONS 45/19 - 2017/0353(COD) i texten.

”Produkten uppfyller inte gällande krav – får ej övergå i fri omsättning – förordning (EU) 2019/...⁺”.

Marknadskontrollmyndigheterna ska omedelbart föra in denna information i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.

3. Om den produkt som avses i punkt 1 eller 2 sedan deklarerats för ett annat tullförfarande än övergång till fri omsättning, och förutsatt att marknadskontrollmyndigheterna inte har invändningar, ska de meddelanden som krävs i punkt 1 eller 2 också inkluderas, enligt de villkor som anges i punkt 1 eller 2 i de handlingar som används i samband med det förfarandet.
4. Myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 får destruera eller på annat sätt göra en produkt obrukbar om den utgör en risk för slutanvändarnas hälsa och säkerhet om detta, av myndigheten i fråga, bedöms vara nödvändigt och proportionellt. Kostnaden för en sådan åtgärd ska betalas av den fysiska eller juridiska person som deklarerar produkten för övergång till fri omsättning.

Artiklarna 197 och 198 i förordning (EU) nr 952/2013 ska tillämpas i enlighet med detta.

⁺ EUT: För in nummer för dokumentet i PE-CONS 45/19 - 2017/0353(COD) i texten.

Kapitel VIII

Samordnad tillsyn och internationellt samarbete

Artikel 29

Unionsnätverk för produktöverensstämmelse

1. Ett unionsnätverk för produktöverensstämmelse (nedan kallat *nätverket*) inrättas härmed.
2. Nätverkets syfte är att fungera som en plattform för strukturerad samordning och strukturerat samarbete mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och kommissionen och att göra marknadskontrollrutinerna enhetliga inom unionen, så att marknadskontrollen blir effektivare.

Artikel 30

Nätverkets sammansättning och funktion

1. Nätverket ska bestå av representanter från varje medlemsstat, inbegripet en representant för varje centralt samordningskontor som avses i artikel 10 och en valfri nationell expert, ordförandena för Adco-grupperna och representanter från kommissionen.

2. Separata eller gemensamma Adco-grupper ska inrättas för en enhetlig tillämpning av harmoniserad unionslagstiftning. Adco-grupperna ska bestå av representanter för de nationella marknadskontrollmyndigheterna och, om så är lämpligt, representanter för de centrala samordningskontoren.

Adco-gruppernas möten är avsedda endast för representanter för marknadskontrollmyndigheter och kommissionen.

Relevanta berörda parter, till exempel organisationer som på unionsnivå representerar intressen för näringslivet, små och medelstora företag, konsumenter, provningslaboratorier, standardiseringsorgan och organ för bedömning av överensstämmelse, får bjudas in att närvara vid Adco-gruppernas möten beroende på det ämne som ska diskuteras.

3. Kommissionen ska stödja och uppmuntra samarbete mellan marknadskontrollmyndigheterna genom nätverket och delta i möten i nätverket, dess arbetsgrupper och Adco-grupperna.
4. Nätverket ska sammanträda regelbundet och, vid behov, på motiverad begäran av kommissionen eller en medlemsstat.
5. Nätverket får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.

6. Nätverket får bjuda in experter och andra tredje parter, däribland organisationer som representerar intressen för näringslivet, små och medelstora företag, konsumenter, provningslaboratorier, standardiseringsorgan och organ för bedömning av överensstämmelse på unionsnivå att närvara som observatörer vid möten eller att lämna in skriftliga bidrag.
7. Nätverket ska göra sitt yttersta för att nå samförstånd. De beslut som fattas av nätverket ska vara rekommendationer som inte är rättsligt bindande.
8. Nätverket ska fastställa sin egen arbetsordning.

Artikel 31

Nätverkets roll och uppgifter

1. Nätverket ska vid utförandet av de uppgifter som anges i punkt 2 behandla allmänna övergripande frågor om marknads kontroll i syfte att underlätta samarbetet mellan de centrala samordningskontoren och med kommissionen.
2. Nätverket ska ha följande uppgifter:
 - a) Utarbeta, anta och övervaka genomförandet av sitt arbetsprogram.

- b) Medverka till att hitta gemensamma prioriteringar för marknadskontroll och sektorsövergripande utbyte av information om utvärderingar av produkter, inbegripet riskbedömningar, provningsmetoder och provningsresultat, senaste forskningsrön och ny teknik, framväxande risker och andra aspekter av vikt för kontrollverksamheten samt om genomförandet av nationella strategier och verksamhet avseende marknadskontroll.
- c) Samordna Adco-grupperna och deras verksamhet.
- d) Organisera sektorsövergripande gemensamma marknadskontroller och provningsprojekt, och fastställa deras prioriteringar.
- e) Utbyta sakkunskap och bästa praxis, särskilt i fråga om genomförandet av nationella strategier för marknadskontroll.
- f) Underlätta organiseringen av utbildningsprogram och utbyten för personal.
- g) I samarbete med kommissionen organisera informationskampanjer och frivilliga ömsesidiga besöksprogram mellan marknadskontrollmyndigheterna.
- h) Diskutera frågor som uppstår i samband med mekanismen för gränsöverskridande ömsesidig assistans.
- i) Bidra till utvecklingen av vägledning för att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av denna förordning.

- j) Föreslå finansiering av den verksamhet som avses i artikel 36.
- k) Bidra till enhetlig administrativ praxis i fråga om medlemsstaternas marknadskontroll.
- l) Ge råd till och bistå kommissionen i frågor som rör vidareutvecklingen av Rapex och det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34.
- m) Främja samarbete och utbyte av sakkunskap och bästa praxis mellan marknadskontrollmyndigheter och myndigheter med ansvar för kontroller vid unionens yttre gränser.
- n) Främja och underlätta samarbete med andra relevanta nätverk och grupper i syfte att utforska möjligheterna att använda nya tekniker för marknadskontroll och produkters spårbarhet.
- o) Regelbundet utvärdera de nationella strategierna för marknadskontroll, varav den första utvärderingen ska ske senast den ... [fem år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
- p) Behandla andra frågor inom den verksamhet som omfattas av nätverkets behörighet i syfte att bidra till en väl fungerande marknadskontroll inom unionen.

Artikel 32

Roll och uppgifter för grupperna för administrativt samarbete

1. Adco-grupperna ska vid utförandet av de uppgifter som anges i punkt 2 behandla särskilda frågor avseende marknadskontroll och sektorsspecifika frågor.
2. Adco-grupperna ska ha följande uppgifter:
 - a) Underlätta en enhetlig tillämpning av harmoniserad unionslagstiftning inom sitt behörighetsområde i syfte att effektivisera marknadskontrollen på hela den inre marknaden.
 - b) Främja kommunikationen mellan marknadskontrollmyndigheter och nätverket, och skapa ömsesidigt förtroende mellan marknadskontrollmyndigheter.
 - c) Fastställa och samordna gemensamma projekt, t.ex. gemensam gränsöverskridande marknadskontroll.
 - d) Utveckla gemensam praxis och gemensam metodik för en effektiv marknadskontroll.
 - e) Underrätta varandra om nationella metoder och verksamhet avseende marknadskontroll och utveckla och främja bästa praxis.

- f) Kartlägga frågor av gemensamt intresse som rör marknads kontroll och föreslå gemensamma strategier för antagande.
- g) Underlätta sektorsspecifika utvärderingar av produkter, inbegripet riskbedömningar, provningsmetoder och provningsresultat, senaste forskningsrön och andra aspekter av vikt för kontrollverksamheten.

Artikel 33

Kommissionens roll och uppgifter

Kommissionen ska ha följande uppgifter:

- a) Bistå nätverket, dess arbetsgrupper och Adco-grupperna genom ett verkställande sekretariat som tillhandahåller tekniskt och logistiskt stöd.
- b) Upprätta en förteckning över Adco-gruppernas ordförande och deras kontaktuppgifter, hålla den uppdaterad och göra den tillgänglig för de centrala samordningskontoren och Adco-gruppernas ordförande.
- c) Bistå nätverket i utarbetandet och övervakningen av dess arbetsprogram.
- d) Stödja arbetet i de produktkontaktpunkter som har tilldelats uppgifter av medlemsstaterna som rör harmoniserad unionslagstiftning enligt artikel 8.

- e) I samråd med nätverket fastställa behovet av ytterligare provningskapacitet och föreslå lösningar för detta ändamål i enlighet med artikel 21.
- f) Tillämpa de instrument för internationellt samarbete som avses i artikel 35.
- g) Tillhandahålla stöd för inrättande av separata eller gemensamma Adco-grupper.
- h) Utveckla och upprätthålla det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34, inbegripet det gränssnitt som avses i artikel 34.7 och gränssnittet till nationella databaser för marknadskontroll, och lämna information till allmänheten med hjälp av detta system.
- i) Bistå nätverket i förberedande eller kompletterande arbete i samband med genomförandet av marknadskontrollaktiviteter kopplade till tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning, t.ex. studier, program, utvärderingar, jämförande analyser, ömsesidiga gemensamma besök och besöksprogram, personalutbyte, forskningsarbete, laboratoriearbete, kvalifikationsprövning, provningar i samarbete mellan olika laboratorier och bedömningar av överensstämmelse.
- j) Förbereda och bistå vid genomförandet av marknadskontrollkampanjer i unionen och liknande aktiviteter.

- k) Organiserar gemensamma marknadskontroller och provningsprojekt och gemensamma utbildningsprogram, underlätta personalutbyte mellan marknadskontrollmyndigheter och där så är lämpligt med marknadskontrollmyndigheter i tredjeländer eller med internationella organisationer och organisera informationskampanjer och frivilliga ömsesidiga besöksprogram mellan marknadskontrollmyndigheter.
- l) Genomföra verksamhet enligt program för tekniskt stöd, samarbete med tredjeländer och främjande och stärkande av unionens strategier och system för marknadskontroll bland berörda parter inom unionen och på internationell nivå.
- m) Främja teknisk eller vetenskaplig sakkunskap för att genomföra administrativt samarbete om marknadskontroll.
- n) På begäran av nätverket eller på eget initiativ undersöka frågor om tillämpningen av denna förordning och utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i syfte att främja en enhetlig tillämpning av denna förordning.

Artikel 34
Informations- och kommunikationssystem

1. Kommissionen ska vidareutveckla och underhålla ett informations- och kommunikationssystem för insamling, behandling och lagring av information i en strukturerad form om frågor som rör tillsyn av harmoniserad unionslagstiftning, i syfte att förbättra utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna, bland annat när det gäller begäran om information, och ge en heltäckande överblick över marknadskontrollaktiviteter, resultat och trender. Kommissionen, marknadskontrollmyndigheterna, de centrala samordningskontoren och de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 ska ha tillgång till detta system. Kommissionen ska utveckla och underhålla det offentliga användargränssnittet för detta system, där viktig information till slutanvändarna om marknadskontroller ska ges.
2. Kommissionen ska vidareutveckla och underhålla elektroniska gränssnitt mellan det system som avses i punkt 1 och de nationella marknadskontrollsystemen.
3. De centrala samordningskontoren ska föra in följande uppgifter i informations- och kommunikationssystemet:
 - a) Namn på marknadskontrollmyndigheterna i deras medlemsstat och dessa myndigheters behörighetsområden enligt artikel 10.2.

- b) Namn på de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1.
- c) Den nationella strategi för marknadskontroll som utarbetats av respektive medlemsstat enligt artikel 13 och resultaten från översynen och bedömningen av denna strategi.

4. Marknadskontrollmyndigheterna ska i informations- och kommunikationssystemet i fråga om produkter som tillhandahållits på marknaden för vilka det gjorts en ingående kontroll av att kraven är uppfyllda, utan att det påverkar artikel 12 i direktiv 2001/95/EG och artikel 20 i denna förordning, och, i tillämpliga fall, i fråga om produkter som förs in på unionsmarknaden för vilka förfarandet för övergång till fri omsättning i deras territorium har skjutits upp i enlighet med artikel 26 i denna förordning, föra in information om följande:

- a) Åtgärder enligt artikel 16.5 som vidtagits av den marknadskontrollmyndigheten.
- b) Rapporter om provningar som de utfört.
- c) Korrigerande åtgärder som berörda ekonomiska aktörer vidtagit.
- d) Lättillgängliga rapporter om skador som orsakats av produkten i fråga.

- e) En medlemsstats eventuella invändning i enlighet med tillämpligt förfarande för skyddsåtgärder i den harmoniserade unionslagstiftning som är tillämplig på produkten och en eventuell uppföljning.
 - f) I förekommande fall, underlåtenhet av tillverkarens representant att uppfylla kraven i artikel 5.2.
 - g) I förekommande fall, underlåtenhet av tillverkare att uppfylla kraven i artikel 5.1.
5. Om marknadskontrollmyndigheterna anser det lämpligt får de föra in i informations- och kommunikationssystemet eventuell ytterligare information om kontroller som de utför och resultat av provningar som utförts av dem eller på deras begäran.
6. Om det är relevant för tillsynen av harmoniserad unionslagstiftning och i syfte att minimera risker, ska tullmyndigheterna ur de nationella tullsystemen extrahera uppgifter om produkter som hänförts till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning* i samband med tillsyn av harmoniserad unionslagstiftning och överföra dem till informations- och kommunikationssystemet.
7. Kommissionen ska utveckla ett elektroniskt gränssnitt för att möjliggöra överföringen av uppgifter mellan de nationella tullsystemen och informations- och kommunikationssystemet. Detta gränssnitt ska vara i drift inom fyra år efter den dag då den relevanta genomförandeakt som avses i punkt 8 antas.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ange närmare detaljer om genomförandet av punkterna 1–7 i denna artikel, och särskilt den databehandling som kommer att ske av uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 1 i denna artikel, och fastställa de uppgifter som ska överföras i enlighet med punkterna 6 och 7 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

Artikel 35

Internationellt samarbete

1. I syfte att effektivisera marknadskontrollen i unionen får kommissionen samarbeta med och utbyta information med anknytning till marknadskontroll med tillsynsmyndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer inom ramen för avtal som har ingåtts mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer. Ett sådant avtal ska bygga på ömsesidighet, innehålla sådana bestämmelser om sekretess som motsvarar dem som är tillämpliga i unionen och säkerställa att allt informationsutbyte sker i enlighet med tillämplig unionsrätt.
2. Samarbetet eller informationsutbytet får bland annat avse följande:
 - a) De metoder för riskbedömning som används och resultaten av produktprovningar.

- b) Samordnade produktåterkallelser eller liknande åtgärder.
 - c) Åtgärder som vidtas av marknadskontrollmyndigheter enligt artikel 16.
3. Kommissionen får godkänna ett särskilt system för produktrelaterade kontroller före export som utförs av ett tredjeland på produkter omedelbart före export till unionen i syfte att kontrollera att dessa produkter uppfyller kraven i tillämplig harmoniserad unionslagstiftning. Godkännandet får beviljas för en eller flera produkter, för en eller flera produktkategorier eller för produkter eller produktkategorier som tillverkas av vissa tillverkare.
4. Kommissionen ska utarbeta och upprätthålla en förteckning över de produkter eller produktkategorier som har beviljats sådant godkännande som avses i punkt 3 och göra denna förteckning tillgänglig för allmänheten.
5. Godkännandet får endast beviljas ett tredjeland enligt punkt 3 om följande villkor är uppfyllda:
- a) Tredjelandet har ett effektivt system för att kontrollera att produkter som exporteras till unionen överensstämmer med kraven, och de kontroller som utförs i tredjelandet är tillräckligt effektiva och ändamålsenliga för att kunna ersätta eller minska importkontrollerna.

b) Revisioner inom unionen och, i tillämpliga fall, i tredjelandet visar att produkter som exporteras från tredjelandet till unionen uppfyller de krav som fastställs i harmoniserad unionslagstiftning.

6. Om ett sådant godkännande har beviljats, ska riskbedömningen för importkontroller av de produkter eller produktkategorier som avses i punkt 3 och som förs in på unionsmarknaden inkludera de beviljade godkännandena.

Myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 får emellertid utföra kontroller av dessa produkter eller produktkategorier när de förs in på unionsmarknaden, bland annat för att säkerställa att de kontroller före export som ett tredjeland utför är effektiva för att fastställa överensstämmelsen med harmoniserad unionslagstiftning.

7. Det godkännande som avses i punkt 3 ska ange vilken behörig myndighet i tredjelandet som ansvarar för utförandet av kontrollerna före export, och denna behöriga myndighet ska vara motparten för alla kontakter med unionen.

8. Den behöriga myndighet som avses i punkt 7 ska säkerställa den officiella kontrollen av produkterna innan de förs in i unionen.

9. Om kontroller av produkter som avses i punkt 3 i denna artikel och som förs in på unionsmarknaden visar på betydande bristande överensstämmelse, ska marknadskontrollmyndigheterna omedelbart underrätta kommissionen genom det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 och anpassa kontrollnivån för sådana produkter.
10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att godkänna varje sådant särskilt system för produktrelaterade kontroller före export som avses i punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.
11. Kommissionen ska regelbundet övervaka att det godkännande som beviljats enligt punkt 3 fungerar korrekt. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som återkallar det godkännandet om det visar sig att de produkter som förs in på unionsmarknaden inte överensstämmer med harmoniserad unionslagstiftning i ett betydande antal fall. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2. Kommissionen ska omedelbart underrätta det berörda tredjelandet om detta.
12. Systemet för produktrelaterade kontroller före export ska utvärderas i enlighet med artikel 42.4.

Kapitel IX

Finansiella bestämmelser

Artikel 36

Finansiering av verksamhet

1. Unionen ska finansiera utförandet av uppgifterna för det nätverk som avses i artikel 31 och den referentbedömning som avses i artikel 12.
2. Unionen får finansiera följande verksamhet i samband med tillämpningen av denna förordning:
 - a) Arbetet i produktkontaktpunkterna.
 - b) Inrättandet och driften av de unionsprovningsanläggningar som avses i artikel 21.
 - c) Utvecklingen av de instrument för internationellt samarbete som avses i artikel 35.
 - d) Utarbetandet och uppdateringen av bidrag till riktlinjer om marknadskontroll.
 - e) Tillhandahållandet av teknisk eller vetenskaplig sakkunskap till kommissionen i syfte att bistå kommissionen i genomförandet av administrativt samarbete om marknadskontroll.

- f) Genomförandet av de nationella strategier för marknadskontroll som avses i artikel 13.
 - g) Medlemsstaternas och unionens marknadskontrollkampanjer och därmed sammanhängande verksamhet, inbegripet resurser och utrustning, it-verktyg och utbildning.
 - h) Förberedande eller kompletterande arbete i samband med marknadskontroller relaterade till tillämpningen av harmoniserad unionslagstiftning, t.ex. studier, program, utvärderingar, riktlinjer, jämförande analyser, ömsesidiga besök och besöksprogram, personalutbyte, forskningsarbete, utbildning, laboratoriearbete, kvalifikationsprövning, provningar i samarbete mellan olika laboratorier och bedömningar av överensstämmelse.
 - i) Verksamhet som genomförs enligt program för tekniskt stöd, samarbete med tredjeländer och främjande och stärkande av unionens åtgärder och system för marknadskontroll bland berörda parter inom unionen och på internationell nivå.
3. Unionen ska finansiera det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 34.7, inbegripet den utveckling av det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 som gör det möjligt att ta emot automatiska flöden av elektroniska uppgifter från de nationella tullsystemen.

4. Unionen ska finansiera de elektroniska gränssnitt som avses i artikel 34.2, som möjliggör utbyte av uppgifter mellan det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 och de nationella systemen för marknadskontroll.
5. Unionens ekonomiska bistånd till verksamhet till stöd för denna förordning ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹, antingen direkt eller genom att uppgifter för att genomföra budgeten anförtros de enheter som förtecknas i artikel 62.1 c i den förordningen.
6. De medel som anslås till den verksamhet som avses i denna förordning ska fastställas varje år av budgetmyndigheten inom den gällande budgetramen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

7. De medel som budgetmyndigheten fastställer för finansieringen av marknadskontroll får också täcka de utgifter för förberedande arbete, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av de åtgärder som avses i denna förordning och för förverkligande av målen. Dessa utgifter ska omfatta genomförandet av studier, anordnandet av expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, inklusive kommunikation av unionens politiska prioriteringar om de är relaterade till de allmänna målen för marknadskontrollen, utgifter kopplade till it-nätverk som fokuserar på bearbetning och utbyte av information, tillsammans med alla övriga tekniska och administrativa stödutgifter som kommissionen ådrar sig.

Artikel 37

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess representanter och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, av dokument och på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt denna förordning.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96², göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för denna förordning.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås som ett resultat av genomförandet av den här förordningen innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Kapitel X

Ändringar

Artikel 38

Ändringar av direktiv 2004/42/EG

Artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG¹ ska utgå.

Artikel 39

Ändringar av förordning (EG) nr 765/2008

1. Förordning (EG) nr 765/2008 ska ändras på följande sätt:
 1. Titeln ska ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93”.
 2. I artikel 1 ska punkterna 2 och 3 utgå.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG (EUT L 143, 30.4.2004, s. 87).

3. I artikel 2 ska leden 1, 2, 14, 15, 17, 18 och 19 utgå.
4. Kapitel III, innehållande artiklarna 15–29, ska utgå.
5. Artikel 32.1 ska ändras på följande sätt:
 - a) Led c ska ersättas med följande:
 - ”c) Utarbetandet och uppdateringen av bidrag till riktlinjer om marknadskontroll inom områdena ackreditering, anmälan till kommissionen om organ för bedömning av överensstämmelse.”
 - b) Leden d och e ska utgå.
 - c) Leden f och g ska ersättas med följande:
 - “f) Förberedande eller kompletterande arbete i samband med bedömning av överensstämmelse, reglerad mätteknik och ackrediteringsverksamhet kopplade till genomförandet av gemenskapslagstiftning, t.ex. studier, program, utvärderingar, riktlinjer, jämförande analyser, ömsesidiga besök, forskningsarbete, utveckling och underhåll av databaser, utbildning, laboratoriearbete, kvalifikationsprövning, prov som sker i samarbete mellan olika laboratorier och uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse.

- g) Verksamhet som genomförs enligt program för tekniskt stöd, samarbete med tredjeländer och främjande och stärkande av det europeiska systemet för bedömning av överensstämmelse, ackrediteringspolitik- och system bland berörda parter inom gemenskapen och på internationell nivå.”

2. Hänvisningar till de bestämmelser i förordning (EG) nr 765/2008 som utgått ska anses som hänvisningar till bestämmelserna i den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 40

Ändringar av förordning (EU) nr 305/2011

I artikel 56.1 i förordning (EU) nr 305/2011 ska första stycket ersättas med följande:

- “1. Om marknadskontrollmyndigheterna i en medlemsstat har tillräckliga skäl att anta att en byggprodukt som omfattas av en harmoniserad standard eller för vilken en europeisk teknisk bedömning utfärdats inte uppnår angivna prestanda och utgör en risk för uppfyllandet av de grundläggande kraven för byggnadsverk som omfattas av denna förordning, ska de göra en utvärdering av den berörda produkten som omfattar de krav som fastställs i denna förordning. De berörda ekonomiska aktörerna ska när så krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.”

Kapitel XI

Slutbestämmelser

Artikel 41

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning och i den harmoniserad unionslagstiftning som förtecknas i bilaga II som inför skyldigheter för ekonomiska aktörer och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas i enlighet med nationell rätt.
2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den ... [27 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft], om de inte anmälts tidigare, samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 42

Utvärdering, översyn och riktlinjer

1. Senast den 31 december 2026 och därefter vart femte år ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. Rapporten ska bedöma om denna förordning har uppnått sina mål, i synnerhet när det gäller att minska antalet produkter på unionsmarknaden som inte överensstämmer med kraven, säkerställa en ändamålsenlig och effektiv tillämpning av harmoniserad unionslagstiftning inom unionen, förbättra samarbetet mellan de behöriga myndigheterna och stärka kontrollerna av produkter som förs in på unionsmarknaden, samtidigt som förordningens inverkan på företag och i synnerhet på små och medelstora företag beaktas. Dessutom ska utvärderingen även bedöma förordningens tillämpningsområde, effektiviteten av systemet med referentbedömning och de marknadskontrollaktiviteter som unionen finansierar med hänsyn till kraven i unionens politik och rätt samt möjligheterna att ytterligare förbättra samarbetet mellan marknadskontrollmyndigheterna och tullmyndigheterna.

3. Senast den ... [fyra år efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen utarbeta en utvärderingsrapport om genomförandet av artikel 4. Rapporten ska särskilt innehålla en utvärdering av tillämpningsområdet för den artikeln, dess inverkan och dess kostnader och fördelar. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
4. Kommissionen ska inom fyra år efter det att ett särskilt system för produktrelaterade kontroller före export som avses i artikel 35.3 godkänts första gången genomföra en utvärdering av dess inverkan och kostnadseffektivitet.
5. För att underlätta genomförandet av denna förordning ska kommissionen utarbeta riktlinjer för det praktiska genomförandet av artikel 4 till hjälp för marknadskontrollmyndigheterna och de ekonomiska aktörerna.

Artikel 43

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt när det gäller de genomförandebefogenheter som avses i artiklarna 11.4, 21.9, 25.8, 35.10 och 35.11 i denna förordning, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 44

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
Artiklarna 29, 30, 31, 32, 33 och 36 ska emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över harmoniserad unionslagstiftning

1. Rådets direktiv 69/493/EEG av den 15 december 1969 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kristallglas (EGT L 326, 29.12.1969, s. 36).
2. Rådets direktiv 70/157/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (EGT L 42, 23.2.1970, s. 16).
3. Rådets direktiv 75/107/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om flaskor som tjänar som mätbehållare (EGT L 42, 15.2.1975, s. 14).
4. Rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare (EGT L 147, 9.6.1975, s. 40).
5. Rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym (EGT L 46, 21.2.1976, s. 1).

6. Rådets direktiv 80/181/EEG av den 20 december 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter och om upphävande av direktiv 71/354/EEG (EGT L 39, 15.2.1980, s. 40).
7. Rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle (EGT L 167, 22.6.1992, s. 17).
8. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/11/EG av den 23 mars 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande märkning av material som används i huvudbestandsdelarna av skodon som saluförs i detaljistledet (EGT L 100, 19.4.1994, s. 37).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik (EGT L 331, 7.12.1998, s. 1);

12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus (EGT L 162, 3.7.2000, s. 1).
13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).
14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel (EUT L 304, 21.11.2003, s. 1).
15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel (EUT L 104, 8.4.2004, s. 1).
16. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 7).
17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG (EUT L 143, 30.4.2004, s. 87).

18. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning, materialåtervinning och återvinning samt om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 310, 25.11.2005, s. 10).
19. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 24).
20. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringssystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 161, 14.6.2006, s. 12).
21. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).
22. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

23. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).
24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).
25. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).
26. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 78/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av motorfordon med avseende på skydd av fotgängare och andra oskyddade trafikanter, om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 2003/102/EG och 2005/66/EG (EUT L 35, 4.2.2009, s. 1).
27. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 79/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av vätgasdrivna motorfordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG (EUT L 35, 4.2.2009, s. 32).

28. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/34/EG av den 23 april 2009 om gemensamma föreskrifter för både mätdon och metrologiska kontrollmetoder (EUT L 106, 28.4.2009, s. 7).
29. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet (EUT L 170, 30.6.2009, s. 1).
30. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188, 18.7.2009, s. 1).
31. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem (EUT L 200, 31.7.2009, s. 1).
32. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

33. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 31.10.2009, s. 1).
34. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (EUT L 342, 22.12.2009, s. 46).
35. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).
36. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).
37. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (EUT L 165, 30.6.2010, s. 1).
38. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

39. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).
40. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG (EUT L 272, 18.10.2011, s. 1).
41. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).
42. Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).
43. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

44. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).
45. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (EUT L 178, 28.6.2013, s. 27).
46. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).
47. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (EUT L 96, 29.3.2014, s. 1).
48. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/29/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av enkla tryckkärl (EUT L 96, 29.3.2014, s. 45).
49. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96, 29.3.2014, s. 79).

50. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 107).
51. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument (EUT L 96, 29.3.2014, s. 149).
52. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 251).
53. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer (EUT L 96, 29.3.2014, s. 309).
54. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).

55. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 1).
56. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).
57. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar (EUT L 189, 27.6.2014, s. 164).
58. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 146).
59. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195).

60. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 540/2014 av den 16 april 2014 om motorfordons ljudnivå och om utbytesljuddämpningssystem och om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiv 70/157/EEG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 131).
61. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 1).
62. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 51).
63. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 99).
64. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 53).

65. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).
66. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).
67. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852 av den 17 maj 2017 om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008 (EUT L 137, 24.5.2017, s. 1).
68. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).
69. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).

70. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (EUT L 212, 22.8.2018 s. 1), i den mån det rör sig om konstruktion, produktion och utsläppande på marknaden av luftfartyg som avses i artikel 2.1 a och b, när det gäller obemannade luftfartyg och deras motorer, propellrar, delar och utrustning för kontroll av luftfartyg på distans.
-

BILAGA II

Förteckning över harmoniserad unionslagstiftning utan bestämmelser om sanktioner

1. Rådets direktiv 69/493/EEG av den 15 december 1969 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kristallglas (EGT L 326, 29.12.1969, s. 36).
2. Rådets direktiv 70/157/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (EGT L 42, 23.2.1970, s. 16).
3. Rådets direktiv 75/107/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om flaskor som tjänar som mätbehållare (EGT L 42, 15.2.1975, s. 14).
4. Rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare (EGT L 147, 9.6.1975, s. 40).
5. Rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym (EGT L 46, 21.2.1976, s. 1).
6. Rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle (EGT L 167, 22.6.1992, s. 17).

7. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/11/EG av den 23 mars 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande märkning av material som används i huvudbestandsdelarna av skodon som saluförs i detaljistledet (EGT L 100, 19.4.1994, s. 37).
8. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus (EGT L 162, 3.7.2000, s. 1).
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning, materialåtervinning och återvinning samt om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 310, 25.11.2005, s. 10).
12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringssystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 161, 14.6.2006, s. 12).

13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).
14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (EUT L 342, 22.12.2009, s. 46).
15. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (EUT L 165, 30.6.2010, s. 1).
16. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).
17. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG (EUT L 272, 18.10.2011, s. 1).

18. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 146).
 19. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 540/2014 av den 16 april 2014 om motorfordons ljudnivå och om utbytesljuddämpningssystem och om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiv 70/157/EEG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 131).
-

BILAGA III

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 765/2008	Denna förordning
Artikel 1.2	Artikel 1.1
Artikel 1.3	Artikel 1.3
Artikel 2.1	Artikel 3.1
Artikel 2.2	Artikel 3.2
Artikel 2.14	Artikel 3.22
Artikel 2.15	Artikel 3.23
Artikel 2.17	Artikel 3.3
Artikel 2.18	Artikel 3.4
Artikel 2.19	Artikel 3.25
Artikel 15.1 och 15.2	Artikel 2.1
Artikel 15.3	Artikel 2.3
Artikel 15.4	–
Artikel 15.5	Artikel 2.2
Artikel 16.1	Artikel 10.1
Artikel 16.2	Artikel 16.5
Artikel 16.3	–
Artikel 16.4	–
Artikel 17.1	Artikel 10.2

Förordning (EG) nr 765/2008	Denna förordning
Artikel 17.2	Artikel 34.1 sista meningen och artikel 34.3 a
Artikel 18.1	Artikel 10.6
Artikel 18.2 a	Artikel 11.7 a
Artikel 18.2 b	–
Artikel 18.2 c	Artikel 11.7 b
Artikel 18.2 d	–
Artikel 18.3	Artiklarna 10.5 och 14.1
Artikel 18.4	Artikel 14.2
Artikel 18.5	Artikel 13
Artikel 18.6	Artikel 31.2 o
Artikel 19.1 första stycket	Artikel 11.3
Artikel 19.1 andra stycket	Artikel 14.4 a, e och j
Artikel 19.1 tredje stycket	Artikel 11.5
Artikel 19.2	Artikel 16.3 g
Artikel 19.3	Artikel 18.2
Artikel 19.4	Artikel 11.2
Artikel 19.5	Artikel 17
Artikel 20.1	Artikel 19.1
Artikel 20.2	Artikel 19.2
Artikel 21.1	Artikel 18.1
Artikel 21.2	Artikel 18.2

Förordning (EG) nr 765/2008	Denna förordning
Artikel 21.3	Artikel 18.3
Artikel 21.4	–
Artikel 22.1	Artikel 20.1
Artikel 22.2	Artikel 20.2
Artikel 22.3	Artikel 20.3
Artikel 22.4	Artikel 20.4
Artikel 23.1 och 23.3	Artikel 34.1
Artikel 23.2	Artikel 34.4
Artikel 24.1	Artikel 22.1
Artikel 24.2	Artikel 22.2–22.5
Artikel 24.3	–
Artikel 24.4	–
Artikel 25.1	–
Artikel 25.2 a	Artiklarna 31.2 f, 33.1 i och k
Artikel 25.2 b	Artiklarna 31.2 g och m och 33.1 i och k
Artikel 25.3	–
Artikel 26	–
Artikel 27.1 första meningen	Artikel 25.2
Artikel 27.1 andra meningen	Artikel 25.3
Artikel 27.2	Artikel 25.4

Förordning (EG) nr 765/2008	Denna förordning
Artikel 27.3 första stycket	Artikel 26.1
Artikel 27.3 andra stycket	Artikel 26.2
Artikel 27.4	–
Artikel 27.5	–
Artikel 28.1	Artikel 27 a
Artikel 28.2	Artikel 27 b
Artikel 29.1	Artikel 28.1
Artikel 29.2	Artikel 28.2
Artikel 29.3	Artikel 28.3
Artikel 29.4	Artikel 28.4
Artikel 29.5	Artikel 25.5
Artikel 32.1 d	–
Artikel 32.1 e	Artikel 36.2 e